

รายการอ้างอิง

- กาญจนา มีพลัง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบการเรียนเป็นทีมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรญญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- กรวรรณ กันชะพงค์. ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน และการเสริมแรงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการร่วมมือในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5. วิทยานินพนธ์ปรญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526.
- จรรุวรรณ เพ็ญสุข. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมนุษย์สัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยวิธีการสอนแบบการเรียนเป็นทีมที่จัดกิจกรรมด้วยวิธีใช้กรณีตัวอย่าง กับการสอนตามคู่มือครู. ปรญญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- ชวาล แพร็ดกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- ทศพร ประเสริฐสุข. การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานินพนธ์ปรญญาคุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ทีศนา แชนมณี และคณะ. กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. เล่ม 1 กรุงเทพมหานคร : บุรพาศิลป์การพิมพ์, 2522.
- ปัทมา เทพอัครพงค์. การสอนอ่านเอาเรื่องด้วยกระบวนการกลุ่ม วิทยานินพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

- รำไพ บริสุทธิ์. พฤติกรรมการแข่งขันและร่วมมือระหว่างบุตรพ่อค้าและบุตรข้าราชการ
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ศิริอรวัลค์ พูนพาณิชย์. ผลของการร่วมมือและการแข่งขันที่มีต่อการเรียนในการเรียนการสอน
วิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- อวยชัย โชคบุญลี้. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษาเรื่องการพัฒนาประ
เทศ"ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนเป็นทีม. ปริญญาโทมหา
 มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุ
 ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุจิตรา ศรีนวล. การพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาไทยเรื่องเข้าใจความโดยใช้กลวิธีการอ่าน
การคิด สำหรับนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทาลัย
 เกษตรศาสตร์, 2532.

ภาษาต่างประเทศ

- Bargh, J.A. and Schul, Y. On the cognitive benefits of teaching
Journal of Educational Psychology. 72 (1980): 593-604.
- Bonner, H. Group dynamic Principle and Application. New York: The Donal
 Press Company, 1959.
- Bower, Gordon, H. and Hillgard, Ernest R. Theories of Learning. (5th ed.)
 Englewood Cliffs, N.J.: printice-Hall, 1981.
- Centra, J.a. and Potter D.A. School and Teacher Effects: an International
Model. Review of Education Research. 50 (1980) : 273-291

- Durkin Dolores.C Reading Comprehension Instruction in five Basal Reading Series. Reading Research Quarterly 16(1980-1981):515-544.
- Deutsch,M. An Experimental Study of the effects of Cooperation and Competition Upon Group Process. Human Relations 2 (1979): 199-231(a), cited by Johnson D.W, and J.R.T. Instructional Goal Structure:Cooperative. Competitive or Individualistic. Review of Educational Research 44(1974)213-240.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. 3rd ed. Englewood Cliffs:Prentice- Hall,1982.
- DeVries,D.L., Edwood,K.J.,and Slavin,R.E. Bracial Learning teams and Race Relations in the classroom : Four Field Experiments Using Team-Game-Tournament. Journal of Educational Psychology 70 (1978) :356-362.
- Devries and Associates. The Instructional Design Library. Englewood Cliffs , New Jersy,1980.
- Gusak, Frand.J. Diagnostic Reading Instruction in the Elementary School. 2nd ed New York:Harpar and Row,1978.
- Gurnee, M.Learning Under Competitive and Collavorative Set Journal of Experimental Social Psychology 4(1968):26-34,cited by Johnson, D.W.,and Johnson,R.T. Instructional Goal Structure: Cooperative, Competitive, or Individualistic. Review of Educational Research. 44(1974):213-240.

- Hamelin, S.J. Learning, Behavior and Attitudes. Under Individual and group Contingencies. Unpublished Doctoral Dissertation, University of California, Los Angeles, 1978, cited by Webb, N. M. Student Interaction and Learning in small Group, Review of Educational Research. 52(1982)421-445.
- Johnson, D.W. Johnson, R., Johnson, J., and Anderson, D. The Effects of Cooperative VS Individualized Instruction on Student Prosocial Behavior. Attitudes, Toward Learning, and Achievement." Journal of Educational Psychology 68(1976):446-452, cited by Slavin, R.E. "Cooperative Learning" Review of Educational Research 50(Summer 1980):315-342.
- Johnson, D.W. and Johnson, S, The Effects of Attitude Similarity, Expectation of Goal Facilitation, and Actual Goal Facilitation on Interpersonal Attraction Journal of Experimental Social Psychology . 8 (1972):197-206 ,cited by Johnson, D.W., and Johnson, R.T. Instruction Goal Structure : Cooperative, Competitive, or Individualistic .Review of Educational Research. (1974):213-240.
- Johnson, J.A. Learning in Peer Tutoring Interactions: The Influence of status, Role change, Time on Task, Feedback, and Verbalization." Dissertation Abstracts International. 39(1979): 5469-5470 - A, cited by Webb, N.M. Student Interaction and Learning in Small Groups. Review of Educational Research. 52(1982):412-445.
- Jones, S.C. and Vroom, V.H. Devision of Labor and Performance under

- Cooperative Competitive Conditions. Journal of abnormal and Social Psychology . 68 (1964): 313-320, cited by Johnson, D.W., and Johnson, R.T. Instructional Goal Structure : Cooperative, Competitive, or Individualistic, Review of Education Research. 44 (1974):213-240
- Mikulus, William L. Behavior Modification. New York: Happer and Row, Publishers, 1978.
- Kazdin, A.E. Behavior Modification in Applied Setting. 3rd.ed. Illinios: The Dorsey Press, 1984.
- Marwell, GERALD, and Schmit, David R. Cooperation: An Experimental Analysis. New York: Academec Press, 1975.
- Robinson, Francis.P. Effective Study. New York, Harper and Brother, 1961.
- Ryan, F.L., and Wheeler, R. "The Effects of Cooperative and Competitive Background Experiences of Students on the Play of a Simulation Game. The Journal of Educational Research 70(1977) :295-299.
- Slavin, R.E. Classroom Reward Structure : An Analytical and Pactical Review. Review of Educational Research. 47 (Fall 1977) : 633-650, (a).
- _____. Cooperative Learning. Review of Educatonal Research 50 (Summer 1980): 315-342.
- _____. Effects of Student Teams and Peer Tutoring on Acadamic Achievment and Time on Task. "Journal of Experiment Education. 48 (1978): 252-257, (b).

Cooperative Learning. Review of Educational Research

50 (Summer 1980): 315-342.

Slavin, R. E. Student Learning Teams and Scores Adjusted for Past Achievement: A Summary of Field Experiments. Report 227, Center for Social Organization of School, The Johns Hopkins

University, Baltimore, Md., 1977.(b), cited by Sharan,

S. Cooperative Learning in Small Groups: Recent Methods and Effects on Achievement, Attitudes, and Ethnic Relations.

Review of Educational Research 50 (Summer 1980): 241-271.

_____. Student Teams and Comparison Among Equals: Effects on Academic Performance and Student Attitudes. Journal of Educational Psychology. 70 (1978): 532-538.

Strang, Ruth and others. The Improvement of Reading 4th ed. New York: Mc Graw-Hill, 1967.

Skinner, B.F. Science and Human Behavior. New York: Macmillan, 1953.

Stone, David R., and Nielson, Eluvin C. Educational Psychology: The development of Teaching Skills. New York: Harper and Row Publisher, 1982.

Weigel, R.M., Wisner, P.L., and Clik S.W. Impact of Cooperative Learning Experiences on Cross-Ethnic Relations and Attitudes, Journal of Social Issues. 31 (1975): 219-245, cited by Slavin, R.E. "Cooperative Learning." Review of Educational Research. 50 (Summer 1980): 315-342.

Wheeler, R., and Ryan, F.L. Effects of Cooperative and Competitive

Classroom Environments on the Attitudes and Achievement of
Elementary School Students Engaged in Social Studies
Inquiry Activities. Journal of Educational Psychology
65(1973):402-407.

Wainright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain: W.H. Allen
Co.Ltd., 1972

Webb, Noreen M. Peer Interaction and Learning in Cooperative Small Group.
Journal of Educational Psychology. 74 (October 1982): 642-655.

Webb, N.M. Student Interaction and Learning in small group Review of
Educational Research. 52 (Fall 1982b):421-445.

Witrock, M.C. "Learning as a generative process. " Education Psychologist
(1974): 87-95.

Wolman, B.B. Dictionary of Behavior-Science. New York: Vanostand
reinhold company, 1973.

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย หรือ มัชฌิมเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย หรือ มัชฌิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนของทุกคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้ } S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - N\bar{X}^2}{N-1}}$$

S.D = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย หรือ มัชฌิมเลขคณิตของคะแนน

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยค่าที (t-independent test)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{X} - \bar{Y}}{\sqrt{\frac{\Sigma X^2 + \Sigma Y^2}{(n_x - 1) + (n_y - 1)} \left[\frac{1}{n_x} + \frac{1}{n_y} \right]}}$$

$$df = n_x + n_y - 2$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยมีชัฒิมเลขคณิตของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม}$$

$$\bar{Y} = \text{ค่าเฉลี่ยหรือมีชัฒิมเลขคณิตของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง}$$

$$\Sigma X^2 = \text{ผลรวมความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุม}$$

$$\Sigma Y^2 = \text{ผลรวมความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลอง}$$

$$n_x = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม}$$

$$n_y = \text{จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง}$$

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-dependent test)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

$$D = \text{ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่}$$

$$\Sigma D = \text{ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่}$$

$$n = \text{จำนวนคู่}$$

5. การวัดความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) เพื่อวัดความสอดคล้องภายใน

$$K-R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2 X} \right)$$

r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p = สัดส่วนของคน¹ที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q = สัดส่วนของคน¹ที่ตอบข้อสอบผิด

pq = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ (ผลคูณของสัดส่วนของคนที่ตอบถูกและตอบผิด)

$S^2 X$ = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

6. การคำนวณความเที่ยงของแบบทดสอบซ้ำ โดยใช้สูตรการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy} = สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

X = คะแนนสอบครั้งที่ 1

Y = คะแนนสอบครั้งที่ 2

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

7. การคำนวณค่าระดับความยาก (Difficulty levels) ของแบบทดสอบ

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad P = \frac{R}{N} \times 100$$

$$P = \text{ค่าระดับความยาก}$$

$$R = \text{จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้น}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อนั้น}$$

8. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination Power)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad D = \frac{R_H - R_L}{N/2}$$

$$D = \text{ดัชนีอำนาจจำแนก}$$

$$R_H = \text{จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง}$$

$$R_L = \text{จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ}$$

$$N = \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}$$

ภาคผนวก ข.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย \ กับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวของแต่ละข้อในกระดาษคำตอบ

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-3

"การที่เราทำตัวเป็นคนโง่ฟังคนอื่นเขาแสดงความฉลาดแล้วเก็บความรู้จากคนอื่น นั้นแหละเป็นการกระทำของคนฉลาด เพราะคนอื่นเขารู้เองว่าเราโง่หรือฉลาดแค่ไหน ฉะนั้นจงทำตัวเป็นคนโง่ไว้เสมอ อ้อคุณโว้อ้อวว่าเราเป็นคนฉลาดเป็นอันขาด แม้เราจะมี ความฉลาดสักเพียงใดก็ตาม โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสังคมคนหมู่มาก"

1. ข้อความนี้มีความหมายไม่ตรงกับสำนวนใด
ก. คมในฝัก	ข. เสือซ่อนเล็บ
ค. น้ำนิ่งไหลลึก	ง. ฉลาดแกมโกง
2. ข้อความว่า "ฉะนั้นจงทำตัวเป็นคนโง่ไว้เสมอ" ตรงกับความหมายข้อใด
ก. ไว้ตน	ข. ระวังตน
ค. ถ่อมตน	ง. เจียมตน
3. สมมติว่าท่านเป็นพ่อค้าแล้วประพฤติดนตามข้อความนี้ จะเกิดผลประการใด
ก. การค้าของท่านจะตกต่ำเพราะไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของผู้อื่น
ข. การค้าของท่านจะตกต่ำเพราะการไม่พูดทำให้เสียโอกาสอันดี
ค. การค้าของท่านจะตกต่ำเพราะไม่มีใครเชื่อความสามารถของท่าน
ง. การค้าของท่านจะเจริญเพราะได้นำสิ่งที่ผู้อื่นพูดมาปรับปรุงกิจการของตน

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4-6

"เราต้องจำไว้ว่าชาวต่างประเทศนั้น อาจจะเต็มใจอยู่ด้วยกับเรา กินข้าวกับเรา ค้าขายกับเรา และเป็นสหายกับเราได้ แต่เราจะหวังว่าเขาจะตายกับเราด้วยนั้นไม่ได้"

4. ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

ก. ชี้แจง	ข. ตัดพ้อ
ค. ตักเตือน	ง. เสนอแนะ

5. คำว่า "ตาย" ในที่นี้หมายถึงอะไร

ก. ร่วมมือ	ข. ร่วมรับภาระ
ค. ร่วมรับผิดชอบ	ง. ร่วมชะตากรรม

6. ข้อความนี้ตรงกับข้อความใด

ก. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด	ข. เพื่อนกินหาง่ายเพื่อนตายหาชาก
ค. ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท	ง. เสียชีพอย่าเสียสัตย์

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-10

"การพาฝรั่งลงเรือไปในคลองผิงชนฯ ในปัจจุบันไม่เหมือนสัก 10-15 ปีมาแล้ว ก่อนนั้น
 ฝรั่ง หน้าวัดไทรมีแม่ค้ามารวมกลุ่มกันเป็นร้อย ตลอดความยาวของผิงคลองสงบ
 เขียวขจีด้วยต้นไม้ขนานชนิด บัดนี้อาณาบริเวณริมคลองดังกล่าว ได้กลายเป็นตึก เป็นโรงงาน นับ
 วันที่ตึกจะมาแทนความร่มรื่นของต้นไม้ยืนต้นทั้งมวล เข้าทำนองเดียวกับพาฝรั่งไปที่สวนสุทธา
 ก่อนโน้นพอรถแล่นออกถึงย่านบางเขนจะเห็นท้องนาเขียวขจี หากเป็นฤดูไถนา ฤดูปักดำ ก็จะเป็น
 เป็นชาวนาทำนา เห็นควายร่วมทำงานกับคน มีคชเทศก์มีเรื่องชี้ชวนให้ฝรั่งได้ดู ได้ฟังเรื่องแบบ
 ไทย มากมายตลอดระยะทางจนถึงพระนครหรือสุทธา แต่บัดนี้ สองข้างทางได้กลายเป็นตึก
 งามบ้านช่อง มีโรงงานเรียงกันเกือบตลอดทาง นานางแปลงเป็นรถแทรกเตอร์ ควายเหล็ก ทำ

งานแทนเจ้าทูลเสียแล้ว"

7. ข้อความนี้แสดงถึงน้ำเสียงของผู้เขียนอย่างไร

ก. วิตก	ข. เสียใจ
ค. ผิดหวัง	ง. เสียตาส

8. จากข้อความนี้ น่าจะเป็นผลกระทบต่ออาชีพของผู้เขียนอย่างไร

ก. ลูกค้าน้อยลง	ข. ขาดความภูมิใจ
ค. ขาดแหล่งทรัพยากร	ง. ลูกค้านัดความศรัทธา

9. จากเรื่องนี้พอกล่าวได้ว่า ข้อใดเป็นความจริง

- ก. คลองแกวฝั่งชนๆ กับอยุธยาที่มีธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไป
- ข. มีเหตุผลที่ต้องเปลี่ยนอาชีพ
- ค. ชานาเล็กทำนา
- ง. สถานที่ท่องเที่ยวลดน้อยลง

10. จากเรื่องนี้ชี้ให้เห็นคุณค่าในเรื่องใด

ก. การอยู่ร่วมกัน	ข. การใช้เทคโนโลยี
ค. ต้องตระหนักในการอนุรักษ์ธรรมชาติ	ง. ต้องรักษาอาชีพไว้

อ่านเรื่องต่อไปแล้วตอบคำถาม ข้อ 11-15

"มานพ คุณนะเป็นคนมีสติปัญญาสูงกว่าระดับสามัญที่เขาจัดไว้ อาจสามารถเป็นคนสำคัญได้อย่างดี ขอแต่อย่าให้ปัญหาพาตัวไปในทางเสียเท่านั้น เกิดเป็นคนนี้คุณ แล้วเกิดในสกุลดีด้วย เป็นลูกผู้ชายด้วย"

11. ข้อความข้างต้นผู้พูดมีจุดประสงค์เช่นไร

ก. ให้มานพพอใจในสภาพของตน	ข. ให้มานพเห็นความสำคัญของตนเอง
ค. ให้มานพเห็นคุณค่าของปัญญา	ง. ให้มานพรู้ลักษณะของการเป็นชายที่สมบูรณ์

17. ผู้ประพันธ์ยกย่องสตรีในแง่ใด

ก. ความสวย	ข. ความฉลาด
ค. ความสามารถ	ง. ความอดทน

18. ข้อใดมีความหมายของคำว่า "ชม้อยชวัน"

ก. ใช้สายตาเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย	
ข. ใช้วาจาเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย	
ค. กวักมือเรียกร้องผู้ชาย	ง. เดินไปหาผู้ชาย

19. จากบทประพันธ์นี้ ข้อใดมิใช่คุณค่าของสตรี

ก. ทำงานเก่ง	ข. ประดับโลก
ค. ไม่เอาเปรียบ	ง. มีความอดทน

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20-22

"ฉันคิดไปเป็นชาวเกาะ มีชีวิตกลางแดดและคลื่นลม จะจูบอ่าลาสังคม แสงสีในเมืองนภา หากเบื่อชีวิตในเมืองกรุง และคิดใจมุ่งแสวงหา มีธรรมชาติในวิญญา ตามฉันมาเป็นชาวเกาะเฮย...."

20. เหตุใดผู้ประพันธ์จึงกล่าวว่าชีวิตในเมืองกรุงน่าเบื่อ

ก. มีแต่ป่าคอนกรีต	ข. มีแต่ความอสุติธรรม
ค. มีแต่ความสกปรกโสมม	ง. มีแต่ความทรมารพุ่มเพื่อ

21. ผู้เขียนชักชวนบุคคลประเภทใดไปอยู่บนเกาะ

ก. ผู้ที่รักสันติภาพ	ข. ผู้ที่รักธรรมชาติ
ค. ผู้ที่รักความอิสระ	ง. ผู้ที่รักการผจญภัย

22. จากบทเพลงนี้ ถ้าเบื่อชีวิตในเมืองกรุง น่าจะไปไหน

ก. ไปต่างประเทศ	ข. ไปที่ไม่มีผู้คน	ค. ไปวัด	ง. ไปป่า

อ่านบทสนทนาต่อไปแล้ว ตอบคำถามข้อ 23-24

ข้อสมองหน้าวิมล "ฉันนึกเห็นภาพเธอเวลาแต่งตัว แทบจะไม่ต้องกระดิกมือทำอะไรเลย
คิดถึงเสื้อ เสื้อก็มาจากตู้ คิดถึงเกือก เกือกก็ออกมา มันไม่เหมือนกัน"
"ข้อสำคัญที่สุด" วิมลตอบแกมหัวเราะ
" ฉันไม่ต้องกระดิกมือวาดปากวาดคิ้ว วาดคลื่นเหมือนเธอ"

23. ข้อความนี้ทำให้เราได้ทราบความแตกต่างระหว่างคู่สนทนาในเรื่องใด

ก. อาชีพ	ข.ฐานะ
ค. ความหรุ	ง. ความประพฤติ

24. จากข้อความนี้วิมลเป็นคนประเภทใด

ก. สวสแกมหญิง	ข. หลงตัวเอง
ค. รักความสบาย	ง. ชอบข่มเพื่อน

อ่านคำประพันธ์ต่อไปแล้วตอบคำถาม ข้อ 25-29

เพื่อนกินสินทรัพย์แล้ว	แทงหนี
ทาง่ายหลายหมื่นมี	มากได้
เพื่อนตาส่ายแทนซี	วาอาตม์
หาษาฝากผู้ให้	ฮากแท้จักหา

25. โคลบทันมีความหมายตรงกับคำกล่าวใดมากที่สุด

ก. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด	ข. อย่าไว้ใจทางอ่าววางใจคน
ค. คบคนให้ดูหน้า ซื่อผ้าให้ดูเนื้อ	ง. เพื่อนกินทาง่ายเพื่อนตาสหาษา

26. พฤติกรรมของเพื่อนกินตรงกับข้อใด

ก. กินทุกอย่างที่ขวางหน้า	ข. รักง่ายหน่ายเร็ว
ค. ชอบชวนเที่ยวเตร่	ง. มีทุกข์แล้วตีจาก

27. ผู้ที่ปฏิบัติตามคำสอนนี้จะเกิดผลดีอย่างไร

ก. มีเพื่อนมาก	ข. ไม่มีเพื่อน

- ค. รู้จักเลือกคบเพื่อน
ง. ไม่เข้าสังคมกับใคร
28. "ชีวาอาดัม" มีความหมายตรงกับข้อใด
ก. เป็นทุกข์
ข. ซาดแกลน
ค. วาซวอด
ง. มอดม้วย
29. ข้อใดเป็นลักษณะของเพื่อนกิน
ก. จ้าวชั้นเป็นเจ้าพ่อบราลีจึงคบด้วย
ข. เหม่ฮึงฮอมตาฮเพราะต้องการไถ่บาป
ค. เกาเฟยฮอมทำทุกอย่างที่ผิดกฎหมาย
ง. ฉินเจียงทรยศต่อจ้าวชั้น
30. ท่านเป็นนักเรีสนระดับชั้นใด
ก. ชั้น ม.1
ข. ชั้น ม.2
ค. ชั้น ม.3
ง. ชั้น ม.4

อ่านเรื่องต่อไปนี

เรื่องหุ่นยนต์ทาสหรือนายมนุษย์

หุ่นยนต์ที่เคยเห็นในภาพยนตร์ มักจะมีพลังมหาศาล เหนือมนุษย์และยังมีสมองกลที่ปราดเปรื่องชนิดที่มนุษย์ต้องยกมือฮอมแพ้หุ่นยนต์ คุณเหมือนหนึ่งว่าจะสามารถยกระดับฐานะกลายมาเป็นนายเราได้ในวันหนึ่ง แต่ในความเป็นจริงหุ่นยนต์ทุกตัวสร้างขึ้นเพื่อทำงานให้มนุษย์มันจึงเป็นทาสผู้ซื่อสัตย์ และข้อสำคัญมีความสามารถจำกัดเท่าที่มนุษย์กำหนดได้ให้เท่านั้น

วิทยาการต่าง ๆ ก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้หุ่นยนต์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ใครจะรู้ว่าหุ่นยนต์รุ่นต่อไปจะเก่งกาจกว่านี้อีกสักเท่าใดและจะมาเป็นเจ้านายเราได้หรือไม่

คำว่า หุ่นยนต์ในภาษาอังกฤษ คือ robot มาจากภาษาเชคโกสโลวาเกีย

robota

แปลว่าบังคับให้ทำงาน นักประพันธ์ชาวเชคโกสโลวาเกียได้แต่งบทประพันธ์ให้โรงงานแห่งหนึ่งที่มีหุ่นยนต์เป็นกรรมกรทำงาน แต่ในความเป็นจริงหุ่นยนต์ไม่มีลักษณะเหมือนมนุษย์ และไม่มีอารมณ์

ความรู้สึกจึงเป็นโชคของคนมากกว่า เพราะหุ่นยนต์ไม่รู้จักเหนื่อย ไม่รู้จักหิวหรือเจ็บไข้และทำ

งานให้มนุษย์ได้มาก

ตามปรกติคำว่าหุ่นยนต์ใช้เรียกเฉพาะเครื่องจักรที่มีความซับซ้อน แต่เครื่องซักผ้าก็อาจจะเรียกเป็นหุ่นยนต์ชนิดหนึ่งเพราะสามารถซักผ้าได้ตามที่คนพอใจ หุ่นยนต์ในโรงงานจะทำหน้าที่หนักแทนคนงาน ส่วนใหญ่จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ควบคุมอีกที เช่น เชื่อมตัวถึงรถยนต์ หุ่นยนต์ในโรงงานจะมีแขนขาคู่ข้อมือ ไม่มีรูปร่างเหมือนมนุษย์ดังเช่นในโรงภาพยนตร์

หุ่นยนต์ไม่ใช่เครื่องจักรธรรมดา ที่ปฏิบัติงานซ้ำ ๆ กันตลอดเวลา เพราะหุ่นยนต์เก่งกว่านั้นมาก หุ่นยนต์จะปฏิบัติงานเมื่อได้รับข้อมูล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกล้อง หรือไมโครโฟนประกอบเพื่อรับข้อมูลที่เป็นภาพ หรือเป็นเสียง หุ่นยนต์ไม่ได้เข้าใจแต่เนื่องจากโปรแกรมที่มนุษย์ตั้งไว้ให้กับหุ่นยนต์ต่างหาก ที่ทำการรับคลื่นความถี่จากเสียง ออกคำสั่งและบังคับให้หุ่นยนต์ปฏิบัติตาม บางทีหุ่นยนต์ก็สามารถตัดสินใจได้เพราะผู้สร้างหุ่นยนต์มักจะตั้งโปรแกรมให้หุ่นยนต์เลือกปฏิบัติตามแต่สถานการณ์ที่มันพบ ยกตัวอย่างหุ่นยนต์ตัวหนึ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นพนักงานส่งของ มันสามารถรับรู้และตัดสินใจได้หลายอย่างตามโปรแกรมที่ตั้งไว้ให้ เช่น มีสิ่งของให้ไปส่งหรือไม่ มีสิ่งใดกีดขวางเส้นทางเดินหรือไม่ ถ้ามีก็จะเลี้ยวไปใช้เส้นทางอื่นและมีคนรอรับสิ่งของที่นำมาส่งหรือไม่

หุ่นยนต์รุ่นใหม่ก้าวหน้ามากขึ้น หากต้องทำหน้าที่นำของไปส่งในเส้นทางที่ไม่เคยไปมาก่อน ก็สามารถทำได้สบายมากด้วยการอาศัยกล้องที่ใช้แทนตา คอยดูว่ามีสิ่งกีดขวางทางหรือไม่ สมองกลของมันจะคอยคำนวณระยะทาง เพื่อนำข้อมูลไปตัดสินใจว่าจะไปทางไหนดี

มนุษย์สามารถตั้งโปรแกรมให้หุ่นยนต์พูดว่า ขอทางหน่อยครับได้ ถ้าหากว่ามีสิ่งมีชีวิตมาขวางทาง ความจริงนั้นหุ่นยนต์ไม่ได้พูด เพียงแต่รับข้อมูลมาและแสดงปฏิกิริยาตามที่มนุษย์ตั้งโปรแกรมไว้ จึงมีการเปล่งเสียงออกมาให้มนุษย์ได้ยินว่า "ขอทางหน่อยครับ"

หุ่นยนต์จะมีความฉลาดปราดเปรื่องอย่างไร ก็เป็นเพียงเครื่องกลชนิดหนึ่งเท่านั้น จึงไม่สามารถรู้สิ่งที่นอกเหนือไปจากตัวเลขรวมทั้งสิ่งที่เป็ความรู้สึกรู้สึก ความงาม หรือความซนได้ มนุษย์คงไม่มีโอกาสได้เห็นหุ่นยนต์ร้องไห้หรือโหมโหโหโหอย่างแน่นอน

(นิรนาม .2532 "หุ่นยนต์ทาสหรือนายมนุษย์". เพื่อนใหม่. (6 ตุลาคม 2532:62-64)

ค. หุ่นยนต์เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่มีคุณค่า ง. บริษัทต่าง ๆ ประสบกับภาวะการขาดทุน

38. การสร้างหุ่นยนต์น่าจะเป็นโทษต่อมนุษย์มากที่สุด

- ก. สร้างหุ่นยนต์มาใช้งานหนักแทนคน ข. สร้างหุ่นยนต์มาคิดแทนคน
- ค. สร้างหุ่นยนต์ที่มาพูดแทนคน ง. สร้างหุ่นยนต์มาเขียนแทนคน

39. การสร้างหุ่นยนต์เพื่อใช้งานไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อใด

- ก. ความสวยงาม ข. ความทนทานต่องานหนัก
- ค. ทำงานแทนคนได้ ง. ต้นทุนการผลิต

40. การกระทำของมนุษย์ต่อหุ่นยนต์ เรียกว่าเป็นการกระทำที่.....

- ก. เอาเปรียบหุ่นยนต์ ข. โหดร้ายต่อหุ่นยนต์
- ค. มีเหตุผล ง. เห็นแก่ตัว

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ชุดที่ 2

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบนี้ทั้งหมด 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ทับตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ของแต่ละข้อในกระดาษคำตอบ

.....

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-2

" สรรพสมบัติอะไรจะประเสริฐเท่าปัญญาไม่มี เพราะปัญญาเป็นสมบัติติดตัว จะซื้อขายจ่ายแจกมิได้ แม้ใครจะแย่งชิงเอาไปก็ไม่ได้ การเรียนรู้และการเรียนทำให้เกิดปัญญา และส่งผลให้ประพจน์ดี ความประพจน์ดีทำให้ได้รับตำแหน่งหน้าที่ดี ตำแหน่งหน้าที่ดีช่วยทำให้เกิดทรัพย์สิน

ทรัพย์สินหนุนให้ประพจน์ธรรมสะดวก ถ้าไม่มีในผู้ใด ผู้นั้นก็มิผิดอะไรกับคนตาบอด"

1. ข้อความนี้มีลักษณะเด่นอย่างไร

ค. อนุรักษ์ความเป็นไทยไว้

ง. ไม่สนใจเทคโนโลยีเพราะอันตราย อ่านข้อคว

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อที่ 8-13

" การออกกำลังกายเป็นประจำให้เป็นนิสัย การฝึกออกกำลังกายให้เหมือนกับการล้างหน้า แปร่งฟัน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ท่านอาจจะมองเห็นความสำคัญในการล้างหน้า แปร่งฟันได้ชัดเจนกว่า ถ้าท่านไม่ปฏิบัติตามภารกิจนั้นแล้วใบหน้าจะสกปรกเป็นสิวฝ้า กลิ่นปากไม่น่าพิศมัย ท่านมองเป็นผลลัพธ์ภายในวันเดียวเท่านั้น แต่การออกกำลังกายให้ผลระยะยาวนาน คนจึงมองไม่ค่อยเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่แท้จริงแล้วการออกกำลังกาย ช่วยกระตุ้นอวัยวะทุกระบบให้ทำงานหนักขึ้น กล้ามเนื้อหัวใจ ปอด เลือด และประสาทถูกเร่งให้มีประสิทธิภาพดี จึงส่งผลให้ผู้นั้นแข็งแรง สุขภาพดี ทรวดทรงงดงาม"

8. เหตุใดการออกกำลังกายทำให้สุขภาพและทรวดทรงดี

- ก. การออกกำลังกายทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง
- ข. การออกกำลังกายช่วยกระตุ้นอวัยวะทุกระบบ
- ค. การออกกำลังกายทำให้รับประทานอาหารได้
- ง. การออกกำลังกายทำให้ร่างกายพร้อมที่จะรับงานหนัก

9. เรื่องนี้ให้ข้อคิดที่ว่า

- ก. คนไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย
- ข. ปัจจุบันคนเราไม่แข็งแรง
- ค. การออกกำลังกายทำได้ง่ายมากถ้าทำเป็นกิจวัตร
- ง. หาสถานที่ออกกำลังกายยาก

10. ข้อใดกล่าวถึงการล้างหน้า แปร่งฟัน และการออกกำลังกายถูกต้อง

- ก. บำรุงจิตใจ
- ข. บำรุงร่างกาย
- ค. รักษาสุขภาพจิต
- ง. รักษาสุขภาพโดยทั่วไป

11. เราควรปฏิบัติตนในการออกกำลังกายอย่างไร

- ก. การออกกำลังกายเป็นประจำ
- ข. ออกกำลังกายตามความจำเป็น
- ค. ออกกำลังกายเท่าที่สภาพอำนวย
- ง. ออกกำลังกายและพักผ่อนพอ ๆ กัน

12. ผู้เขียนมีจุดประสงค์ใดจึงเขียนข้อความนี้

- ก. แนะนำวิธีออกกำลัง
- ข. ชักชวนให้ผู้อ่านออกกำลังกาย
- ค. โน้มน้าวให้สละเวลาออกกำลังกาย
- ง. เปรียบเทียบให้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย

13. ผู้เขียนเสนอความคิดของตนต่อผู้อ่านโดยวิธีใด

- ก. เสนอแง่คิด
- ข. ใช้สัญลักษณ์
- ค. แสดงเหตุผล
- ง. ยกตัวอย่างเปรียบเทียบ

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถาม 14-16

"แปลสิบสองปีมาแล้ว มีหนังสือนิทานเล่มเล็ก ๆ เล่มหนึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก วันที่หนังสือเล่มนี้ออกวางตลาดจำหน่ายได้ถึงพันเล่ม ครึ่งเดือนต่อมา มีผู้เรียกร้องให้พิมพ์จำหน่ายจนขายได้ถึงหมื่นห้าพันเล่ม นับจากนั้นเป็นต้นมา หนังสือเล่มนี้พิมพ์แล้วพิมพ์อีกจนนับครั้งไม่ถ้วน และถูกแปลเป็นภาษาต่าง ๆ แทบทุกภาษา หนังสือเล่มนี้ก็คือ....."

14. หนังสือเล่มดังกล่าววางขายเมื่อใด

- ก. พ.ศ. 2499
- ข. พ.ศ. 2458
- ค. ค.ศ. 1911
- ง. ค.ศ. 1925

15. ข้อใดไม่ใช่คุณสมบัติของหนังสือดังกล่าว

- ก. เล่มเล็ก
- ข. ราคาถูก
- ค. หนังสือนิทาน
- ง. จำหน่ายได้มาก

16. สิ่งที่ยังบอกถึงคุณค่าของหนังสือเล่มนี้คือ

- ก. มีหลายภาษาให้อ่าน
- ข. เป็นหนังสือนิทาน
- ค. มีผู้เรียกร้องให้พิมพ์เพิ่ม
- ง. สามารถหาอ่านกันได้ทั่วไป

อ่านกลอนนี้แล้วตอบคำถามข้อ 17-19

"อันคนก่อนหมื่นคนกำหนดแน่ เว้นเสียแต่ใจมนุษย์สุดกำหนด

ทั้งลวงล่องอึ้งย้งทั้งเลี้ยวลัด

ถึงคลองคดก็ไม่เหมือนน้ำใจคน"

17. ข้อใดสรุปความของกลอนข้างต้นได้เหมาะสมที่สุด

ก. ใจคนอ่อนไหว

ข. ใจคนโอนเอน

ค. ใจคนวอกแวก

ง. ใจคนไม่ซื่อตรง

18. จากบทกลอนนี้ทำให้เราควรปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างไร

ก. ไม่สนใจใคร

ข. ไม่ไว้ใจใคร

ค. ไม่รักใคร

ง. ไม่ให้ของใคร

19. ข้อใดเป็นความจริงจากกลอนบทนี้

ก. คลองเปรียบเหมือนใจคน

ข. คนมีความคิดลึกซึ้ง

ค. คลองดีกว่าคน

ง. คนใจโลเล

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถาม 20-23

"พระบวชใหม่มีมริมฝีปากแล้วมองตามเธอ จนออกไปพ้นประตูโบสถ์ ผ้าเหลืองไม่ใช่เครื่องชำระล้างกิเลส เพียงแต่ห่มผ้าเหลืองไม่ได้หมายความว่ากิเลสหมดสิ้นไปแล้ว หากแต่ต้องบำเพ็ญเพียรชำระจิตไปวันละเล็กวันละน้อย จนกว่าจะทุเลาเบาบางหรือหมดสิ้นไป"

20. ข้อสรุปใจความสำคัญของข้อความนี้ได้ดีที่สุด

ก. การบวชเป็นการชำระกิเลสได้ดีที่สุด

ง. พระคือปुरुชนที่ต้องการบำเพ็ญเพียรเพื่อ

ข. การบวชเป็นหนทางช่วยให้มนุษย์พ้นทุกข์

ชำระจิตใจ

ค. การห่มผ้าเหลืองจะช่วยให้ผู้นั้นละกิเลสได้ในที่สุด

21. หากผู้อ่านนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านข้อความนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันผู้อ่านจะเป็นบุคคลเช่นไร

ก. หมั่นทำบุญ

ข. หมั่นให้ทาน

ค. ไม่ยอมบวช

ง. หมั่นทำใจให้บริสุทธิ์

22. ข้อใดเปรียบได้กับพระบวชใหม่

ก. มือถือสากปากถือศีล

ข. ทำได้ดีทำชั่วได้ชั่ว

ข. สวรรค์อยู่ในอกนรกอยู่ในใจ

ง. สมภารไม่กินไก่อัด

23. สิ่งใดต่อไปนี้เป็นเครื่องชำระกิเลส

ก. การบวช

ข. ความอดทน

ค. วัตร

ง. ความซื่อสัตย์

อ่านบทกลอนต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อที่ 24-26

กาเหว่ามาถึง	รู้ซึ่งสันดาน
สัญชาติรุ่งพาล	จึงต้องสัญญา
"ถ้าข้าช่วยได้	เอ็งให้อะไรหว่า
หากมันสมอุรา	ข้าจักช่วยไว้"
นกรุ่งรีบตอบ	"ข้ามอบชีวิต
จงรักภักดี	เป็นทาสตลอดไป"
กาเหว่าไม่เชื่อ	ข้าเบื่อเหลือใจ
จึงกล่าวขานไช	รับเป็นนายประกัน

24. นกรุ่งมีนิสัยอย่างไร

ก. พาล

ข. ซื่อสัตย์

ค. เกียจคร้าน

ง. จงรักภักดี

25. ใครเป็นผู้ขอความช่วยเหลือ

ก. กา

ข. นกรุ่ง

ค. กาเหว่า

ง. กาและนกรุ่ง

26. เรื่องนี้ให้แง่คิดใด

ก. ควรผูกมิตรด้วยไมตรี

ข. การทำตนให้เป็นเชื่อถือกับมิตร

ค. ไม่มีมิตรแท้และศัตรูที่ถาวร

ง. ควรจงรักภักดีกับเพื่อน

27. การเหว่ามึนีสัยอย่างไร

ก. รอบคอบ

ข. ไม่ไว้วางใจใคร

ข. จู้จี้

ง. โอบอ้อมอารี

อ่านข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ 28-30

รถที่สีแยกติดกันเป็นพืด ไม่ใช่เพราะอุบัติเหตุหรือไฟจราจรติดขัด แต่เป็นเพราะรถแต่ละคันไม่ยอมถอยหลัง ต่างจอดนิ่งไม่ยอมถอยให้แกกันเกือบชั่วโมง จนกระทั่งคนขับรถเมล์คนหนึ่งวิ่งเข้ามาสวมบทจราจร

28. ข้อใดเป็นสาเหตุที่ทำให้รถติดเป็นพืด

ก. การขาดความเป็นพลเมืองดี	ข. ต่างคนต่างจะรีบไปที่ถึงจุดหมาย
ค. เป็นช่วงเวลาทำงานในตอนเช้า	ง. ผู้ใช้รถใช้ถนนขาดความเสียสละ

29. ใครควรเป็นบุคคลที่น่าจะอายุใจมากที่สุด

ก. จราจร	ข. คนขับรถเมล์
ค. เจ้าของรถที่ต่างไม่ยอมถอย	ง. ผู้คนที่ผ่านไปมา

30. ท่านคิดว่าน่าจะเกิดเหตุการณ์ใดตามมา

ก. เจ้าของรถให้ความร่วมมือ	ข. เจ้าของรถไม่ยอมถอยรถ
ค. เจ้าของรถไม่พอใจ	ง. เจ้าของรถดับเครื่องยนต์

อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

หุ่นยนต์คอมพิวเตอร์

ผู้คนส่วนมากมักคิดว่าหุ่นยนต์เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มีขึ้นใหม่เมื่อไม่นานมานี้ แท้จริงแล้วมนุษย์เรารู้จักคิดประดิษฐ์หุ่นยนต์กันหลายพันปีแล้ว ดังที่มีหลักฐานปรากฏอยู่ดังนี้ หุ่นยนต์ที่ใช้พลังไอน้ำช่วยในการเคลื่อนไหวที่ชาวอียิปต์โบราณสร้างขึ้น นอกจากนี้ ก็ยังมีหุ่นยนต์ของพวกชาวอาหรับที่สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 14 หุ่นยนต์ตัวนี้มีหน้าที่ช่วยเติมน้ำในอ่างล้างหน้า นอกจากนั้นก็ยังมีเทน้ำสกปรกทิ้งหลังจากที่มิคนใช้เสร็จแล้ว

ปัจจุบันนี้ ถ้ามีผู้ใดที่สามารถสร้างหุ่นยนต์ได้ก็จะมีคนยกย่องกันมากมาย ในสมัยก่อนกลับไม่เป็นเช่นนั้น ดังเช่น นายปีแอร์ ซาคเกต ดรอซ ชาวสวิส ผู้สามารถคิดประดิษฐ์หุ่นยนต์ตุ๊กตาน่ารักตัวหนึ่ง ชื่อ นักเขียนน้อย ในปี ค.ศ. 1774 นักเขียนน้อยเป็นหุ่นตุ๊กตาเด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ นิ่ง

เขียนหนังสือที่โต๊ะ นักเขียนน้อยตัวนี้สามารถหยิบปากกาแล้วจุ่มลงไปในขวดน้ำหมึกแล้วเขียนข้อความได้หลายบรรทัด ลงบนแผ่นกระดาษ เมื่อบีแอร์ นำนักเขียนน้อยของเขาออกแสดง เขาก็ถูกจับกุมในข้อหาเป็นภัยสังคม โดยถูกกล่าวหาว่า เป็นพอมด เนื่องจากผู้นำในสมัยนั้นไม่เข้าใจว่าตุ๊กตาสามารถเคลื่อนไหวได้ เพราะมีเครื่องยนต์ซ่อนอยู่ภายใน ต่อมาอีก 43 ปี นักเขียนสตรีผู้หนึ่ง ชื่อ แมรี แชลล์ยี้ ได้เดินทางไปที่นักเขียนน้อยที่ประเทศสวีเดน เธอได้ความคิดจากหุ่นยนต์นี้ไปเขียนเรื่อง แพรงเกนส์ไต้น์ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีชื่อเสียงที่สุดของเธอ

ต่อมาในปี ค.ศ. 1921 นักเขียนบทละครชาวเชคโกสโลวาเกีย ชื่อ กาเรล คาเป็ค ได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับหุ่นยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้แรงงานแทนคน ต่อมามีคนค้นคิดและสร้างหุ่นยนต์ให้มีความรู้สึก มีอารมณ์ต่าง ๆ ดังเช่น มนุษย์ เพื่อที่จะให้หุ่นยนต์ทำงานได้ดีขึ้น แต่ผลก็ได้เป็นดังที่ปรารถนา เพราะหุ่นยนต์ที่สร้างขึ้นนั้นไม่ยอมเป็นทาสรับใช้มนุษย์อีกต่อไป แล้วในที่สุดบรรดาหุ่นยนต์ก็ได้รวมพลังกันต่อต้านและทำลายมนุษย์จนพินาศ

ปัจจุบันหุ่นยนต์ที่คนสร้างขึ้นไว้ใช้งาน มีอยู่หลายประเภทที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ หุ่นยนต์ที่เรียกว่า ฮุนิเมต

ถ้าให้เราเอาฮุนิเมตตากแดดตากฝนเป็นเวลานานถึง 8 ชั่วโมง ท่ามกลางฮวดฮวนที่คนขับโฉบเฉี่ยวไปมา เราคงจะทำได้อย่างแน่นอน สำหรับแซมผู้เงียบขรึมแล้วมันสามารถทำได้ และก็เต็มใจทำโดยไม่มีบนเลขแม่สักนิดเดียว เพราะฉะนั้น คนทั่วไปจึงพากันตั้งชื่อให้มันว่า "แซมผู้เงียบขรึม แซมเป็นหุ่นยนต์ตัวชนิดหนึ่งที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นเพื่อไว้ใช้งานต่าง ๆ สารพัด ถ้าหากมองดูจากที่ไกล ๆ ดูเหมือนกับว่าแซมเป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ ใส่ชุดทำงานและสวมหมวกแข็ง อยู่บนหัวสำหรับหน้าที่ของมันก็คือ คอสอบกวงสีแดง แต่เมื่อเข้าไปดูใกล้ ๆ จะเห็นว่าที่จริงตัวของแซมทำด้วยพลาสติก แซมทำงานได้ด้วยแบตเตอรี่ งานของแซมคือ ควบคุมการจราจร แซมสามารถปฏิบัติงานได้ในทุกสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นย่านธุรกิจจอแจ จนกระทั่งบริเวณที่กำลังมีการก่อสร้าง ซึ่งมีอันตรายมาก แซมยังสามารถทำงานได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่ต้องหยุดพักเลย แขนของแซมไม่เคยเมื่อยล้า ขาของแซมไม่เคยย่อท้อ ถ้าหากมีรถแล่นเข้ามาใกล้จนแทบจะเฉี่ยวเอา แซมก็ไม่เคยตกใจเหมือนกัน

ทั้ง ๆ ที่แฮมมีรูปร่างสูงแล้ว แต่เจ้าเบ้มอัล หุ่นยนต์ที่ประดิษฐ์ขึ้นสำหรับเป็นขามเฝ้า
 วนาคารก็ยิ่งสูงกว่าแฮมอีก เจ้าเบ้มอัลหนักเกือบ 700 ปอนด์ และมีรูปร่างเหมือนกับกรวยอันใหญ่
 เจ้าเบ้มอัลไม่ได้ใส่ชุดขาม ไม่ได้พกปืน และเนื้อตัวของมันก็ยังเหนียวกับกระสุนปืนได้อีกด้วย
 เสียงของมันฟังคล้ายเสียงคน เวลาใครเดินผ่านมันจะตรวจบัตรประจำตัว ถ้าถูกต้องมันก็ปล่อยให้
 ผ่านไปได้ แต่ถ้าไม่ถูกต้องมันก็จะสั่งด้วยเสียงดังว่า "หยุด" ถ้าหากใครที่ถูกสั่งให้หยุดแล้วยังเดินต่อ
 ไปอีกเกินกว่า 3 ฟุต มันก็จะกรีดเสียงดังสนั่นจนคนฟังแก้วหูแทบแตก ถ้ายังไม่หยุดอีก เจ้าเบ้มอัลก็จะ
 ใช้มือตะครุบไว้ และปล่อยให้ห้อยร่อนแรงอยู่อย่างนั้นจนกว่าตำรวจมา เนื่องจากมือของเจ้าเบ้ม
 อัลคมแรงได้ถึง 1,000 ปอนด์ ดังนั้นที่ใดที่มันเฝ้าอยู่นักปล้นจึงมักไม่กล้าเสี่ยง

หุ่นยนต์ทุกตัวมีส่วนประกอบพื้นฐาน 3 ส่วน คือ ส่วนเครื่องกล ส่วนรับสัญญาณ และส่วน
 สมองกล ซึ่งทั้งหมดนี้จำลองแบบมาจากร่างกายของมนุษย์

ส่วนเครื่องกลจะเป็นส่วนที่ใช้ทำงานจริง ปกติส่วนเครื่องกลในหุ่นยนต์แบบง่าย ๆ มี
 เพียงเกียร์คันโยกเท่านั้น ส่วนแบบที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นจะทำงานด้วยระบบไฮดรอลิก คือ อัดของ
 เหลวเข้าไปในช่องว่างเล็ก ๆ ที่ทำให้เกิดแรงจำนวนมากขึ้น

ส่วนรับสัญญาณจะทำให้หุ่นยนต์ทราบว่าขณะนั้นมันกำลังทำอะไรอยู่ ส่วนนี้อาจเป็น
 แบบง่ายเหมือน ๆ กับอวัยวะรับความรู้สึกของแมลงหรือซับซ้อนขนาดกล้องถ่ายภาพโทรทัศน์ก็ได้

ส่วนสมองกลปกติมักเป็นคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่เรียกว่า ไมโครคอมพิวเตอร์ เมื่อ
 ส่วนความจำของสมองกลได้รับข้อมูลที่ผู้ควบคุมป้อนเข้ามา มันก็จะสั่งส่วนเครื่องกลให้ทำงานตามคำสั่ง
 ที่ได้รับ ส่วนรับสัญญาณจะคอยตรวจดูว่าหุ่นยนต์ทำตามคำสั่งหรือไม่ ถ้ามีอะไรผิดปกติมันจะเตือนให้
 สมองกลทราบทันที ถ้าต้องการให้หุ่นยนต์ทำงานแบบอื่น ๆ ที่ต่างจากที่มันกำลังทำอยู่ก็ต้องป้อนข้อมูล
 เข้าไปที่ส่วนความจำของสมองกลอีกครั้งหนึ่ง

ทั้งฮุนิเมต แฮมผู้เงี้ยวขริม และเจ้าเบ้มอัล ต่างก็ล้วนแต่เป็นหุ่นยนต์ ฝรั่งได้สร้างเขา
 ขึ้นมา นักประดิษฐ์หุ่นยนต์ของเขาบางทีก็เป็นเด็ก ๆ อย่างเช่น หนูน้อยโจนาธาน แคมแลน โจนา
 ธาน เริ่มประดิษฐ์หุ่นยนต์มาตั้งแต่ อายุ 11 ปี ขณะนี้โจนาธานก็โตเป็นหนุ่มแล้ว เขาก็ยังคงชอบประ
 ดิษฐ์หุ่นยนต์อยู่เสมอ เพื่อน ๆ ละคะไม่ลองสร้างเจ้าแพะ หนูป๊อก หรือทอ๊กเกะโตน คู่กับเขาสักตัว

ก. มนุษย์ไม่ชอบอยู่เฉย

ข. มนุษย์เก็บจดจำมากชั้น

ค. มนุษย์เห็นแก่ตัวมากชั้น

ง. มนุษย์ชอบหาเครื่องทุ่นแรง

39. เหตุใดสมัยก่อนคนสร้างหุ่นยนต์จึงไม่ได้รับการยกย่อง

ก. เพราะไม่รู้ระบบการทำงานของเครื่อง

ข. เพราะไม่มีคนสนใจ

ค. เพราะไม่เห็นคุณค่า

ง. เพราะไม่มมนุษย์ไม่ต้องการเครื่องทุ่นแรง

40. อุปกรณ์ต่อไปนี้ข้อใดไม่เป็นคอมพิวเตอร์

ก. เครื่องซักผ้า

ข. นาฬิกา

ค. เครื่องคิดเลข

ง. บัตรเอทีเอ็ม

เรื่องที่น่าสนใจในระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคการ

แข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม

เรื่องที่ 1 เรื่องของสุนัขที่คนเข้าไปเก็บ

ในสมัยโบราณมนุษย์นิยมนำสุนัขมาเลี้ยงไว้ เพื่อประโยชน์ในการล่าสัตว์ป่ามาเป็นอาหาร แต่ปัจจุบันการล่าสัตว์ไม่ใช่สิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ การเลี้ยงสุนัขจึงให้ประโยชน์ในด้านการบันเทิงใจและเป็นเพื่อนแก้เหงา

ในบางประเทศเลี้ยงสุนัขไว้เพื่อเป็นอาหาร แต่คนไทยเราไม่นิยมนำเนื้อสุนัขมาประกอบอาหาร เพราะอาหารการกินของเราอุดมสมบูรณ์ดี

สุนัขมีรูปร่างลักษณะ ขนาด และนิสัยแตกต่างกันไปตามพันธุ์ เช่น สุนัขพันธุ์อัลเซเชียน ตัวโต คุ และเห่าเก่ง ส่วนสุนัขพันธุ์ปักกิ่งกับสุนัขพันธุ์ไทย มีลักษณะต่างกันลิบลับ กล่าวคือ สุนัขพันธุ์ปักกิ่งขนยาวรุงรัง เพราะอยู่ในเขตอากาศหนาว แต่สุนัขพันธุ์ไทยตัวเล็กขนเก๋รีน เพราะอยู่ในเขตอากาศร้อน บางตัวอาจมีขนาดกลาง หูตั้ง หางงอสวยและที่สำคัญคือ ตาโต เพราะขนเก๋รีนที่ไม่ต้องยาวลงมาคลุมหน้าตา ที่ไม่ต้องยาวลงมาคลุมหน้าตาทำให้ตาเล็กเหมือนสุนัขพันธุ์อื่น ๆ

เด็วนี้สุนัขพันธุ์ไทยแท้ ๆ หายาก และราคาแพงเพราะสุนัขพันธุ์ไทยแท้จะซื้อสัตว์ต่อเจ้าของ ว่านอนสอนง่าย ไม่เหมือนสุนัขพันธุ์ผสมที่คอและชน

ลูกสุนัขที่เกิดมาครั้งแรกตัวจะสกปรก แต่จะได้รับการทำความสะอาดจากแม่ด้วยการใช้ลิ้นเลียตามตัวของลูกจนสะอาด แม่สุนัขที่ออกลูกใหม่ ๆ ที่เรื่ยนกันว่าสุนัขแม่ลูกอ่อนจะหวงลูกมาก คนหรือสุนัขตัวอื่นจะเข้าไปใกล้ไม่ได้ เพราะมันจะกัดเอาตัว ๆ ส่วนพ่อสุนัขนั้นจะไม่สนใจว่าแม่สุนัขจะเลี้ยงลูกอย่างไร และจะไม่รู้จักว่าลูกสุนัขตัวไหนเป็นลูกของตัวเอง ลูกสุนัขจึงเติบโตขึ้นจากการเลี้ยงดูของแม่ฝ่ายเดียว

เมื่อลูกสุนัขโตขึ้นสักกระยะหนึ่ง เจ้าของจะต้องพามันไปฉีดยาป้องกันโรคต่าง ๆ ตามอายุ เพราะลูกสุนัขมักจะติดเชื้โรคได้ง่าย และมีบางตัวตายหลังคลอดทันที ถ้าบ้านไหนมีเด็กเล็ก ๆ ต้องระวังอย่าให้เล่นลูกสุนัขมากเกินไปเพราะนอกจากจะติดเชื้โรคจากสุนัขแล้วยังอาจทำให้ลูกสุนัขนั้นตายโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

สุนัขเล็ก ๆ บางตัวจะร้องเอ็ง ๆ วิ่งหนีหัวซุกหัวขุนเมื่อมันเห็นหน้าเด็กหรือคนที่ชอบ

แกลิงมัน และมันจะชอบกัดของต่าง ๆ เล่นเพราะความคันเหงือกของมันนั่นเอง ฉะนั้นเจ้าของควรว
จะหากามมะพร้าวหรือของที่ไม่ใช่แล้วให้มันกัดเล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองเท้าคู่ใหม่ หรือสิ่งของที่
อยู่ตามพื้น ที่มันจะไขว่คว้าได้ควรวจะเก็บให้ดี เมื่อมันเริ่มโตใกล้จะเป็นหนุ่ม เป็นสาว มันจะเริ่มสัง
เกตพฤติกรรมของสุนัขตัวใหญ่ ๆ หรือตัวโตกว่ามันเพื่อทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในโลกเล็ก ๆ
ที่มันอาศัยอยู่ว่า"เอ...เขาทำอะไรกันนะ เคี้ยวมา เคี้ยวไป เข้า ๆ ออก ๆ แถมทำท่า
สยาสใจเข้ามาด้วย " ในที่สุดก็ทราบที่ "อ้อ ...แอบมาซุกซนไว้ข้างรั้วตั้งแต่เมื่อไหร่กันต้องตามไป
ดูกันบ้างละ ข้างนอกมีอะไรนี่...เขาไปทำอะไรกัน"

คราวนี้ละเจ้าของจะไม่ชอบใจเท่าไรนัก เพราะอยากให้มันอยู่บ้านมากกว่าและถ้า
ห้ามมันพูดได้มันคงว่า "ก็เฝ้าเองบ้างซี ที่ตัวเองยังไม่อยู่เลยพอจะออกมั่งละมาว่ามาดี..."
เวลามันออกไปท่องโลกมันมักจะถ่ายปัสสาวะเอาไว้ตามรายทาง โดยเฉพาะตามล้อรถและเสาไฟ
ฟ้า มันจะชอบมากเป็นพิเศษ เวลากลับมันจะเดินบ้างวิ่งบ้างและดมไปด้วยเพราะมันจะอาศัยดมกลิ่น
ตัวเองนำทางกลับบ้านนั่นเอง

แต่ถ้า...."เอ๊ะ นี่ไม่ใช่กลิ่นเรานี่นา ใครหนอบังอาจมา ดุหมิ่นเราเช่นนี้ อย่างนี้
ต้องเจอกันสักหน่อช"

อีกอย่างหนึ่งของสุนัขเวลาออกไปข้างนอก คือถูกสุนัขเจ้าถิ่นตัวใหญ่กล่าวดักดา วิ่ง
ไล่รังแกเสมอ ๆ อีกอย่างที่สอง คือพนักงานเทศบาลที่คอยจับสุนัขจรจัดไม่มีเจ้าของ ฉะนั้นเจ้าของ
สุนัขจะป้องกันอีกอย่างที่สองได้ด้วยการหาปลอกคอสวมให้ จะได้ว่า "ฉันมีเจ้าของนา "...
ส่วนมากเมื่อสุนัขออกจากบ้านไปมันมักจะกลับมาภายในวันเดียวถ้าหาไม่พบภัย (ศัตรู) หรือตัวเมีย
หรือตัวผู้ที่มีมันเกิดถูกใจกันขึ้นมา

ขณะที่มันกินอาหารมันจะชำเลืองว่ามีตัวไหนกำลังมองมันกิน หรือทำท่าจะแย่งมันกินหรือ
เปล่า ถ้ามีมันจะคอยระวัง ตาก็ชำเลือง ปากก็กินไป บางทีก็ขู่ อี้ม ๆ แอ้ ๆ สลับกันไปด้วย แต่ถ้า
หากสุนัขตัวนั้นได้รับการฝึกมาดี หรือมีพ่อแม่พันธุ์ดี (เรือบร้อย) มันจะหมอบลงให้ข้ามข้าวอยู่ระ
หว่างขาหน้าทั้งสองและจะกินอย่างสุภาพ ค่อย ๆ กินจากขอบนอกเข้าไปตรงกลางไม่ทำข้าวหก หรือ
กระจ่ายเลย บางตัวไม่ได้รับการฝึก เป็นสุนัขจรจัด มักจะกินอย่างมูมมางระกรุมตะกรามมาก จนคน

เอาไปเปรียบคนที่กินอาหารมูมามเลอะเทอะว่า "กินยั้งกะหมา"

หลังจากอ้อมหน้าสำราญแล้ว สุนัขเล็ก ๆ จะผลักรันเกาหมัดหรือเล่นกัน ส่วนสุนัขโต จะชอบนอนหงายเท้าชี้ฟ้า แยกไปตามฝันอย่างสุขใจ ถ้าร้อนนักมีสระน้ำมันจะค่อส ๆ เดินลงไปอาบน้ำ เล่นสักพัก

สุนัขมีสันดานเดิมคือ คื่อ เอาแต่ใจ โมโหง่าย ฉะนั้นการฝึกสุนัขจึงเป็นเรื่องยากอยู่บ้าง แต่ผู้ฝึกต้องมีความอดทนมากพอสมควร จึงจะประสบความสำเร็จ เวลาฝึกต้องมีรางวัลให้ด้วย เพื่อมันจะได้รู้ว่า "อ้อ ถ้าทำอย่างนั้นจะได้กินแน่ ๆ " ถ้ามันค่อก็ตีมันได้แต่อย่าหนักมือมาก เพราะมันจะไม่ทำตามที่เราสอน และไม่ยอมให้เราสอนอีกเลย

สุนัขที่มีประโยชน์ต่อบ้านเมืองมาก คือ สุนัขที่ตำรวจฝึกเอาไว้จับผู้ร้าย หรือของผิดกฎหมายต่าง ๆ เพราะมันมีประสาทจมูกที่ไวมากสามารถดมและจำกลิ่นได้ดี ชาวบ้านชอบเลี้ยงสุนัขเอาไว้เฝ้าบ้าน เพราะสุนัขไม่ชอบออกไปไหนยามค่ำคืน จะเฝ้าอยู่หน้าบ้านมันจะลุกขึ้นเห่าทันทีที่มันได้ยินเสียงดับก๊อกแก๊งถ้ามีคนมา มันจะเห่าเสียงกรรโชก เจ้าของบ้านควรสังเกตเสียงเห่าของสุนัขในบ้านไว้

ความดีของสุนัขที่เด่นมากคือความกตัญญูต่อเจ้าของ บางคนได้รับการช่วยชีวิต จากสุนัขที่เขาเลี้ยงไว้ ฉะนั้นปู่ ย่า ตา ยาย ของเรามักจะมีคำพูดที่เป็นสำนวนหรือคำพังเพยต่าง ๆ เกี่ยวกับสุนัขอยู่อย่างมากมาย เช่น พวกที่เกิดมาแล้วไม่ทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและผู้อื่น มีแต่จะทำความชั่วเท่านั้นว่า "ไอ้ชิงหมาเกิด" เด็กคือชอบรังแกเพื่อนจนไม่มีใครคบหาสมาคมด้วยก็จะถูกเรียกว่า "ไอ้หมาหิวเน่า" ส่วนคนที่โมโหร้ายเวลาโกรธจะขว้างปาข้าวของและทำลายทรัพย์สินเสียหายหมดเท่านั้นว่า "ไอ้หมาบ้า" นอกจากนี้ยังมีคำพังเพยที่ว่า "มีหมาที่ไหนมีหมัดที่นั่น " เป็นต้น ซึ่งคำหรือสำนวนที่เกี่ยวกับสุนัขมักจะมี ความหมายที่เป็นไปในทางไม่ดีและคนไทยถือมากกว่า ถ้าใครมาว่าหรือเปรียบเทียบกับตนเองกับ "หมา" หรือคำคำที่มีคำว่า "หมา" ผสมด้วยจะโกรธมาก เพราะถือว่าเป็นการดูถูก ดูหมิ่นกันทั้ง ๆ ที่สุนัขบางตัวยังดีกว่าคนเสียอีก และถ้ามันพูดได้มันคงประท้วงว่า "ไม่ยุติธรรม ไม่ยุติธรรม ไม่ยุติธรรม"

สุนัขที่น่าสงสารคือ สุนัขเร่ร่อนซึ่งส่วนมากจะเป็นสุนัขจรจัด เพราะเป็นสุนัขที่ไม่มีใคร

ปรารถนา เขาจะมองด้วยความสังเวชใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่มันคันจะตั้งหน้าตั้งตาเกา ๆ ไม่สนใจอะไรทั้งนั้น เพราะมันคิดว่าถ้าเกาแล้วมันคงจะหายคัน แต่น่าอนาถใจเพราะมันยิ่งเกาก็ยิ่งคัน ยิ่งคันก็ยิ่งเกาแรงขึ้น หากมีใครเอาไม้ไปแหย่มันหรือเชยให้มันหยุดเกามันจะไม่พอใจหรือไปทำให้มันเจ็บ มันก็จะกัดและถ้ามันพุดได้มันคงตะคอกว่า "เอ๊ะ ยุ่งจังไปให้พ้นนะ เรื่องของหมาคนไม่เกี่ยว" ว่าแล้วก็เกาต่อไป ผลสุดท้ายก็ต้องเน่าตายเพราะการปฏิเสธความหวังดีของคนที่ต้องการให้มันพ้นทุกข์ทรมานจากการเกา

ในสังคมปัจจุบันคนส่วนมากมุ่งกอบโกยทรัพย์สมบัติเพื่อบำรุงบำเรอความสุขทางโลก ไม่คำนึงถึงเรื่องของบาป บุญ คุณ โทษ และอยู่ห่างไกลวัด เขาจะใช้ชีวิตอย่างประมาท ด้วยการแสวงหาความสุขจอมปลอมดัง เช่น สุนัขที่เรื้อนที่นำส่งสารเพราะหลงเข้าใจว่าเมื่อเกาที่เรื้อนแล้วคงจะมีความสุข ถ้ามีกัลยาณมิตรไปเตือนก็แสดงความไม่พอใจ เพราะเขาขาดธรรมะ ฮึดเห็นฮิวจิตใจ บางทีกัลยาณมิตรอาจจะถูก "ไอ้คนขี้เรื้อน" แยกเขี้ยวवादกลับมาว่า "เรื่องของคน หมาไม่เกี่ยว"

"แล้วเราจะทำอย่างไรดี ? "

(ภาพันธุ์ เลิศลักษณ์. 2529. "เรื่องของสุนัขที่คนเข้าไปเกี่ยว". น. 11-12. ความคิดสร้างสรรค์. ฉบับสังสรารสัตว์เล่ม 1. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.)

คำถาม

1. ข้อใดคือประโยชน์ที่สำคัญและจำเป็นในการเลี้ยงสุนัขของคนในปัจจุบัน
 - ก. เพื่อใช้เฝ้าบ้าน
 - ข. เพื่อใช้ในการจับผู้ร้าย
 - ค. เพื่อใช้ในการล่าสัตว์ป่า
 - ง. เพื่อใช้เป็นเพื่อนแก้เหงา
2. ข้อใดคือความหมายของ "กัลยาณมิตร"
 - ก. คนที่มีธรรมะประจำใจ
 - ข. คนที่คำนึงถึงบาปบุญคุณโทษ
 - ค. คนที่ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง
 - ง. คนที่มีความหวังดีอย่างจริงใจต่อผู้อื่น

- ง. พิจารณาตัวเองแล้ววางเฉยพร้อมทั้งแผ่เมตตาให้เขา
9. ข้อใดแสดงถึงความกตัญญูของสุนัขที่มีต่อผู้เลี้ยง
- ก. การนั่งยอง ๆ ด้วยขาหลังและยกขาหน้าทั้งสองขึ้น
- ข. ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งและช่วยในการนำทาง
- ค. ความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ในการเฝ้าบ้านในตอนกลางคืน
- ง. ความห่วงใยและการช่วยเหลือผู้เลี้ยงให้พ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ
10. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้คือข้อใด
- ก. จงเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่นเสมอๆ
- ข. จงเอาเสียงสุนัขต่ออย่างเอาอย่างสุนัข
- ค. จงมีความรักอย่างจริงใจต่อผู้อื่นเสมอ
- ง. จงฝึกตนเองให้ได้เหมือนการฝึกสุนัข
11. จุดประสงค์ของผู้เขียนเรื่องนี้คือข้อใด
- ก. ให้ข้อคิดในการวางตัวแก่ผู้อ่าน
- ข. ให้ผู้อ่านปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่น
- ค. ให้ผู้อ่านตระหนักในการกระทำของตนเอง
- ง. ให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของสุนัขแก่ผู้อ่าน
12. จากเรื่องนี้แสดงว่า ผู้เขียนเป็นคนประเภทใด
- ก. มีความรู้ในการเขียนเรื่องนี้
- ข. มีความสนุกในการเขียนเรื่องนี้
- ค. มีคุณธรรมในการเขียนเรื่องนี้
- ง. มีความสุขในการเขียนเรื่องนี้

เรื่องที่ 2 เพราะมันไม่มีกระดูก

กล้วยผลไม้เมืองร้อนปลูกขึ้นง่ายในเกือบทุกพื้นที่ที่เป็นทั้งที่ลุ่ม ที่ดอน ป่าเขาป่าเนาไพร การปลูกกล้วยเขาใช้ส่วนที่เรียกว่า "หน่อ" มาปลูกเพราะกล้วยไม่มีกิ่งที่จะให้ตอน หรือทาบกิ่ง และไม่มีตาจะให้ติดตาเหมือนต้นไม้ชนิดอื่น

การขยายพันธุ์กล้วยทำได้ด้วยการแยกหน่อกล้วย เพราะกล้วยแตกหน่อได้เร็วมา บางครั้งกล้วยแตกหน่อมากเกินความต้องการจึงทำให้เจ้าของต้องฟันทิ้งอยู่เสมอ กล้วยที่ปลูกในเมืองไทยมีหลายชนิด คือ หอมทอง หอมเขียว เล็บมือนาง หักมุก ร้อยหัว ตาน้ำ น้ำว่า กล้วยไข่

สารพัดชนิดรสชาติก็ต่างกันออกไปตามพันธุ์

คนไทยกินกล้วยกันจนเบื่อ น่าสงสารบางประเทศชาวบ้านไม่ค่อยจะได้กินกล้วย เพราะราคาแพงมาก ต้องสั่งจากประเทศไทย กล้วยที่ได้รับเกียรติให้เป็นพืชเศรษฐกิจทำรายได้ให้กับประเทศไทยมากคือ กล้วยหอมทอง

ฝรั่งชอบกินกล้วยหอมที่ไปจากเมืองไทยมาก เพราะกลิ่นหอมและรสชาติดีไม่ว่าจะกินกับเนยแข็งไอศกรีมหรือกินเปล่า ๆ ก็อร่อยทั้งนั้น

ราคากลายหอมที่ประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี 2529 แพงมากผลละ 14-16 บาท ส่วนที่เมืองไทยอย่างแพงก็แค่ผลละบาท หรือสองบาท บางคนกินกล้วยหอมมากเกินไปจนแน่นท้องตาย ฉะนั้นคนโบราณจึงบอกลูกหลานว่า ถ้าเป็นไอช้อย่ากินกล้วยหอมอาจมีอันตรายถึงแก่ชีวิตได้

กล้วยที่เด็ก ๆ กินมากที่สุดคือ กล้วยตานีเพราะผู้ใหญ่ชอบหลอกเด็กว่ามีพื้งนางตานีลึงอยู่ แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นเพราะกล้วยตานีมีเมล็ดมาก หากเด็กกินกล้วยตานีอย่างไม่ระมัดระวัง เมล็ดของกล้วยตานีจะติดคอตายมากกว่าและใบของกล้วยตานีเป็นใบจอบที่ดีกว่าตองของกล้วยพันธุ์อื่น เพราะไม่แตกง่าย นำมาประดิษฐ์อะไรต่ออะไรได้หลายอย่าง เช่น บาสศรี กระตง กระเช้า ฯลฯ ฉะนั้นผู้ใหญ่จึงพูดเพื่อกันไว้ไม่ให้เด็กเข้าไปใกล้ต้นกล้วยตานี

บ้านไหนที่ปลูกกล้วยมาก ๆ เมื่อกกล้วยให้ผลิตผลมากจนกินกันไม่ทันก็มีวิธีถนอมอาหาร ได้หลายอย่าง เช่น กล้วยสุกนำไปตากแห้งแล้วชุบน้ำผึ้งเก็บไว้ได้นาน กล้วยดิบก็เอามาฉาบเก็บในขวดโหลไว้กินได้เป็นเดือน หรือถ้ามีมาก ๆ ก็ทำขายด้วยการเชื่อม บวชชี ชนมกล้วย กล้วยปิ้ง กล้วยแจก เพื่อเศรษฐกิจของครอบครัว และสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลอีกด้วย

ส่วนต่าง ๆ ของกล้วยใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด หววกใช้เป็นอาหารหมูได้หรือถ้าเราอยากจะทำกินบ้างก็เอาไส้ในของหววกมาแกงได้ ส่วนกาบถ้าเอาจักเป็นเส้น ๆ ตากแห้งก็จะได้เชือกเหนียวไว้ใช้

ใบกล้วยนำมาใช้ประโยชน์ได้สารพัด สมัยก่อนเขาใช้ใบตองรองทับกระดาษห่อกล้วยเตี๋ยวแห้ง หรือข้าวห่อแต่ปัจจุบันใช้พลาสติกแทน ซึ่งในประเทศพม่า เมื่อก่อนนั้นถือว่าใบตองเป็นของสูง พระเจ้าแผ่นดินเท่านั้นจึงจะมีสิทธิ์ใช้ใบตอง คนธรรมดาเขาไม่ใช้กัน ฉะนั้นโตะเสวย

ของพระเจ้าแผ่นดินจะมีกระทรวงใตงเป็นภาชนะแทนเครื่องราชูปโภค

ปลีกกล้วยนำมาฆ่าหรือแกงเลียงหรือใช้เป็นเครื่องจิ้มรับประทานสดก็ได้ โบราณท่านว่า
หญิงที่คลอดบุตรใหม่ ๆ ต้องรับประทานแกงเลียงหัวปลีมาก ๆ จะได้มีน้ำนมเลี้ยงลูกอย่างพอเพียง
คนไทยคุ้นกับกล้วยมาตั้งแต่เกิดจนตายจน จะเรียกได้ว่า ไม่มีคนไทยคนไหนที่ไม่รู้จัก
กล้วย พระพุทธองค์ทรงมองเห็นความเป็นอนิจจังของต้นกล้วยว่า ถ้าต้นกล้วยต้นไหนออกลูกจนสุก
แล้ว เจ้าของจะตัดกล้วยทั้งเครือและตัดส่วนก้านใบทิ้ง ถ้าไม่ตัดทิ้งก็จะเฉาตายไปเอง เพราะ
เป็นธรรมชาติของต้นกล้วยที่ไม่มีโออาสจะออกลูกอีกต่อไป

พระพุทธองค์ทรงเปรียบเทียบกับมนุษย์ได้รู้จักโทษของลาภ สักการะของผู้โลกมากกว่า "
ผลกล้วยหอมฆ่าบุรุษชิวหรือผู้โลกในสักการะฉนั้น
กล้วยเป็นต้นไม้ที่แปลกแต่คนกลับทำให้ต้นกล้วยแปลกไปกว่าต้นไม้อื่น ๆ ดังคำประพันธ์ที่ว่า

ต้นกล้วยเรียกว่า "เหง้า"	ฉนั้นเล่าอยู่ใต้ดิน
เขาฝังฉนั้นฉนั้น	โผล่พื้นดินคือกาบใบ
ก้านใบเป็นกาบกาบ	ซ้อนกันทาบเรียกหวกาง
ปลาสก้านก็มีใบ	สาวกว้างใหญ่เรียกใบตอง

คนส่วนมากไม่ทราบหรือว่า ต้นกล้วยจริง ๆ ก็คือ "เหง้า" นั้นเอง เหมือนกับชาวพุทธที่
ประกาศปาว ๆ ว่าตนเป็นชาวพุทธ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ทราบว่าแก่นแท้ของพุทธศาสนาอยู่ที่ไหน ต่างก็
ปฏิบัติไปตามความเข้าใจของตนจึงสืบทอดสิ่งผิด ๆ มากมาย เช่น มีการผูกดวง คู่มือ ทรงเจ้าเข้า
ผี ไหว้สิ่งไร้สาระ เช่น ต้นไม้ ก้อนหิน ขอลเลข ขอลหอยตามประสาที่เข้าใจผิด แต่จริง ๆ
แล้วพระพุทธองค์ไม่เคยบอกไม่เคยสอนเรื่องพวกนี้เลย หากใครถามก็จะทรงบอกว่า เป็นดิรัจ
ฉานวิชา คือเป็นความรู้ที่ขวางทางความดี พระองค์ทรงสอนให้ทำดีละชั่ว ทำจิตใจให้่องใน วิธ
ง่าย ๆ คือหมั่นให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาอย่างนี้จึงจะเป็นชาวพุทธอย่างแท้จริง

การสร้างความดีก็เช่นกัน

บางคนเมื่อทำความดีแล้วไม่มีใครรู้ใครเห็นหรือชื่อเสียงนั้น

ถูกปล้นเป็นของผู้อื่นไปก็มักน้อยใจว่า ทำดีไม่ได้ดี เลยไปยึดภานิตของพวกคนพาล ที่ชอบพูดว่า "ทำดีได้ดีทำไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป " อย่างนั้นก็จับกันปิดทางสวรรค์หรือทางนิพพานของตนเองเสีย แล้ว ถ้าเขามองคุณกล้วยเป็นตัวอย่างไรว่า กว่าจะถูกเรียกว่ากล้วยเต็มปากเต็มคำ ก็ต้องเสียเวลา เป็นปี ผลที่ให้ตามลำดับมาตั้งแต่เกิด เขาเรียกเพี้ยนไปหมดอย่างนี้แล้วเราจะไปพะวังพะวงทำ

ไม่ให้เสียเวลา สรีรชาติตกเปล่า ๆ เร่งทำความดี รตนน้ำพรวนดินต่อไปเกิดไม่ช้าจะเกิดผลเอง โดษอัตโนมัตติ

ระหว่างที่เรารดน้ำพรวนดินจะมีคนประเภทปากอู๋ไม่สุขมาสุแห่หรือคัดค้านว่า ทำไปทำไมเสียเวลาเปล่า ๆ เราก็ควรจะวางเฉยเพราะถ้าเราหวังได้ประโยชน์จากกล้วยที่เราปลูกกัน ก็ต้องอดทนต่อคำพูดกระทบการทั้งเสียสติ อย่าไปสนใจมุ่งมั่นทำความดีต่อไปเรื่อย ๆ

แม้เมื่อเวลาที่กล้วยออกผลแล้ว หากคนเหล่านั้นจะมาขโมยเก็บหรือเอาไปซึ่ง ๆ หน้าเราก็อเข้าไปโกรธแค้นเขาเลยเพราะเราอาจเคยทำอย่างนี้กับเขาในอดีต ฉะนั้นเราควรแผ่เมตตาจิตให้เขามาก ๆ เพื่อจิตใจจะได้มองใส เมื่อเขาเห็นเราไม่ได้ตอบแต่กลับทำดีต่อเขาแล้ว เขาก็จะละอายต่อการกระทำของเขาเอง ผู้รู้จะสรรเสริญการกระทำของเรา ที่อาจจะช่วยให้เขากลับตัวได้ในภายหลัง แต่ถ้าเขายังไม่สำนึกผิดแล้วสังคมจะลงโทษเขาด้วยการแสดงความรังเกียจ และการไม่ยอมรับพฤติกรรมเช่นนี้

พุทธดำรัสที่ว่า "ทำดีได้ดีและทำชั่วได้ชั่วนั้น " ยังคงใช้ได้ทุกสมัยและเป็นอมตะอยู่เสมอซึ่งเหมือนกล้วยที่คนชอบกินเพราะมันไม่มีกระดูก

(นภาพันท์ เลิศลักษณ์. "เพราะมันไม่มีกระดูก ". น.50-56. ความคิดสร้างสรรค์ฉบับ ก.ไก่.

กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.)

คำถาม

1. พระพุทธองค์ ทรงเปรียบเทียบผลกล้วยเหมือนกับสิ่งใด

- ก. ลากสักการะ
ข. ชีวิตมนุษย์
ค. อาหารที่วิเศษ
ง. การกระทำของมนุษย์
2. จากเรื่องนี้จะสรุปแนวคิดของเรื่องได้ตรงกับข้อใด
ก. การเป็นชาวพุทธเป็นได้ง่ายเหมือนการกินกล้วย
ข. การทำความดีทำได้ง่ายเหมือนการกินกล้วย
ค. การทำความชั่วทำได้ง่ายเหมือนการกินกล้วย
ง. การปฏิบัติตามหลักธรรมะของพุทธศาสนาทำได้ง่ายเหมือนการกินกล้วย
3. ถ้าเราทำความดีแล้วไม่มีใครเห็นเราจะเลือกปฏิบัติตนในข้อใด
ก. รักษาศีลเพื่อทำความดีต่อไป
ข. เจริญภาวนาเพื่อทำความดีต่อไป
ค. เลิกทำความดีจนกว่าจะมีคนเห็นคุณค่า
ง. ทำความดีต่อไปจนกว่าจะมีคนเห็นคุณค่า
4. ถ้าเราเป็นผู้ที่โชคได้รับลากสักการะอยู่เสมอ ๆ เราควรปฏิบัติตนในข้อใด
ก. รักษาศีล
ข. เจริญภาวนา
ค. หมั่นให้ทาน
ง. ไหว้พระสวดมนต์
5. จากเรื่องนี้ข้อใดคือแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา
ก. ให้ทานและรักษาศีล
ข. รักษาศีลและหมั่นเจริญภาวนา
ค. ละชั่วทำดีและทำใจให้ผ่องใส
ง. รักษาศีลและสวดมนต์ไหว้พระ
6. ส่วนใดของต้นกล้วยที่มีประโยชน์มากที่สุด
ก. ผลกล้วย
ข. ใบตอง
ค. ก้านใบ
ง. ต้นกล้วย
7. จากเรื่องนี้พระพุทธองค์ทรงเปรียบเทียบกับคนที่ทำผิดแล้วน่านึกผิดได้เหมือนกับสิ่งใด
ก. ธรรมชาติของกาบกล้วย
ข. ธรรมชาติของต้นกล้วย
ค. ธรรมชาติของผลกล้วย
ง. ธรรมชาติของใบกล้วย

8. "ลูกม้าอัศวรขอมขี่แม่ลา" จากข้อความนี้ อะไรเป็นสาเหตุให้ลูกม้าอัศวรต้องขี่แม่ลา
- ก. ลูกม้าจะขี่แม่ลาตามคำสั่งข้าง
 - ข. ลูกม้าเมื่อเกิดมาจะเป็นศัตรูกับแม่ลา
 - ค. ลูกม้าขี่แม่ลาเพราะแม่ลาติดขาคู่ม้าก่อน
 - ง. ลูกม้าเจริญเติบโตขึ้นแม่ลา ก็ตายไปเองตามธรรมชาติ
9. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กกลัวกล้วยตานี
- ก. กล้วยตานีมีเมล็ดมากจนติดคอเด็กตาย
 - ข. กล้วยตานีมีฝักนางตานีสิงอยู่เพื่อขับไล่เด็ก
 - ค. กล้วยตานีทำให้คนตายจนเด็กไม่กล้ากินกล้วยตานี
 - ง. กล้วยตานีมีประโยชน์มากจนผู้ใหญ่หาวิธีหลอกเด็กให้อยู่ห่างไกลจากกล้วยตานี
10. จากเรื่องผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่านเลือกปฏิบัติตนในข้อใด
- ก. ทำตนให้เหมือนกับผลกล้วย
 - ข. ทำตนให้เหมือนกับปลีกล้วย
 - ค. ทำตนให้เหมือนกับต้นกล้วย
 - ง. ทำตนให้เหมือนกับใบตอง
11. ถ้าหากเราได้รับการฝึกใจให้ปล่อยใจอยู่เสมอจะเป็นผลให้เกิดการกระทำในข้อใด
- ก. ให้อภัยแก่ผู้อื่นเสมอ
 - ข. มีความรักต่อผู้อื่นเสมอ
 - ค. มีเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ
 - ง. ทำความดีได้อย่างง่ายดาย
12. ถ้าเราอดทนต่อคำพูดกระทบกระทั่งเสียสละจากผู้อื่นแล้วสิ่งที่จะได้รับผลตอบแทนคือข้อใด
- ก. ได้รับความรักจากผู้อื่น
 - ข. ได้รับความศรัทธาจากผู้อื่น
 - ค. ได้รับคำชมเชยจากผู้อื่น
 - ง. ได้รับความสุขสบายใจในชีวิต

เรื่องที่ 3 ใต้ท้องทะเลไทย

อุทยานแห่งชาติทางทะเลในประเทศไทย มีแนวเขตคลุมผืนแผ่นดิน เกาะ และพื้นน้ำบริเวณกว้าง เป็นแหล่งปกป้องรักษาระบบนิเวศน์ทางทะเล และสภาพแวดล้อมของโลก ให้สวยงามเป็นที่ชื่นใจแก่นมนุษย์

ในอุทยานแห่งชาติทางทะเลของไทยนี้มีทรัพยากรธรรมชาติอยู่ชนิดหนึ่ง ที่มีค่ามากต่อระบบนิเวศน์ รวมทั้งการศึกษา และการท่องเที่ยว นั่นคือ กลุ่มปะการัง ความงดงาม ความซับซ้อน และความประหลาดในสิ่งที่แต่งตัวของปะการังแข็ง และปะการังอ่อน นานาพันธุ์นั้น ช่วยก่อให้เกิดทัศนียภาพใต้ท้องทะเลอันแสนงดงามสุดบรรยาย ผสมผสานกับปลาน้ำจืดใหญ่ที่อาศัยอยู่ในแนวปะการังและน้ำทะเลใส ทำให้เกิดภาพธรรมชาติที่เต็มไปด้วยความหลากหลายในศิลปะ เป็นภาพที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกสารทิศ ให้เดินทางมาชมความงามของใต้ท้องทะเล ความใฝ่ฝันของนักดำน้ำทุกคน ต่างก็ปรารถนาอยากที่จะดำน้ำชมปะการัง และฝูงปลาใหญ่น้อยใต้ท้องทะเลในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน สุรินทร์ ตะรุเตา และลันตา กันแทบทั้งนั้น

ปะการังเหล่านี้ในทางชีววิทยาถือว่าเป็นกลุ่มสังคมของสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเล ที่สะสมสร้างสรรคความเจริญเติบโตมานานนับศตวรรษแล้ว ปะการังมีโครงสร้างที่แข็ง อันเกิดจากการสะสม และก่อตัวจาก แคลเซียมคาร์บอเนต โดยมีมือทางธรรมชาติที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก ประกอบกับกระแสน้ำใต้ทะเล และความร่วมมืออย่างดี ของสาหร่ายทะเล และสิ่งมีชีวิตที่พึ่งพาอาศัย ซึ่งกันและกัน สร้างเป็นระบบนิเวศน์ของสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเล

ปะการังจะเติบโตได้ดีภายใต้ข้อจำกัด และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น อุณหภูมิของน้ำไม่เกิน 50 เมตร มีความเค็มของน้ำที่สม่ำเสมอ ไม่ต่ำกว่า 30 และไม่สูงกว่า 36 ส่วน 1,000 มีชีวิตได้ดีในน้ำที่สะอาดปราศจากตะกอนและมลภาวะและอยู่ในที่กระแสน้ำไหลหมุนเวียนได้ดี

ถ้าหากว่าทุกคนได้มีโอกาสดำน้ำชมปะการัง ไม่ว่าจะเป็นการดำน้ำชมปะการังน้ำตื้นหรือดำน้ำชมปะการังมหรือน้ำนั้น ถ้ามองให้ดีจะเป็นฝูงปูเล็ก ๆ มีรูปทรงกระบอกจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้คือปะการังที่มีจำนวนไม่น้อยกว่า 200 ชนิด ใต้ท้องทะเลไทย

ปะการังแสนสวยนี้ ใช้เวลาสร้างนับร้อย นับพันปี ด้วยสาเหตุนี้ทุกคนจึงควรจะช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติ อันสวยงามนี้ไว้ให้อยู่คู่ท้องทะเลไทย เพื่อเป็นสมบัติแห่งโลกต่อไป โปรดอย่าได้ทำลาย ไม่ว่าจะด้วยความตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจก็ตาม เพราะธรรมชาติจะอยู่ได้นั้น ทุก ๆ คนต้องช่วยกันอนุรักษ์ มาช่วยกันเถิดพี่น้องคนไทยผู้เห็นคุณค่าธรรมชาติเวลาไปเที่ยวทะเล เราต้องช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อม ให้คงงามเพื่อลูกหลานไทยสืบไป

(กรมป่าไม้. 2534. "ใต้ท้องทะเลไทย". Idea. (สิงหาคม 2534):20

คำถาม

1. ข้อใดเป็นรูปร่างของปะการัง

- ก. เป็นรูปทรงกลม ข. เป็นรูปทรงกรวย
ค. เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม ง. เป็นรูปทรงกระบอก

2. ข้อใดเป็นความหมายที่ถูกต้องของคำว่า "ระบบนิเวศน์"

- ก. ความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์และพืช
ข. ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิต
ค. ความสัมพันธ์ระหว่างปะการังกับสิ่งแวดล้อม
ง. ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

3. ข้อใดเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมใต้ท้องทะเลที่เหมาะสมที่สุด

- ก. ทิ้งขยะลงในภาชนะที่รองรับ ข. ห้ามขายอาหารบริเวณหาดทรายชายทะเล
ค. เป็นสมาชิกชมรมดำน้ำ เพื่อช่วยเก็บขยะให้ท้องทะเล ง. จัดพนักงานดูแลรักษาความสะอาดชายทะเลตลอดเวลา

อาดชายทะเลตลอดเวลา

4. เพราะเหตุใดอุทยานแห่งชาติทางทะเลจึงสามารถรักษาระบบนิเวศน์และสภาพแวดล้อมของโลกไว้ได้

- ก. เพราะเป็นบริเวณที่กำหนดอัตราค่าเข้าชมธรรมชาติไว้สูงมาก

- ข. เพราะเป็นบริเวณที่ไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าก่อนได้รับอนุญาต
- ค. เพราะเป็นบริเวณที่ห้ามทำลายสิ่งแวดล้อม
- ง. เพราะเป็นบริเวณที่มีสัตว์น้ำดุร้าย
5. ข้อใดเป็นความสำคัญของแคลเซียมคาร์บอเนต
- ก. ทำให้ปะการังมีสีสีนงดงาม
- ข. ทำให้ปะการังมีโครงสร้างที่แข็ง
- ค. ทำให้ปะการังมีชีวิตอยู่ได้ทั้งทะเลได้
- ง. ทำให้ปะการังมีชีวิตอยู่ได้ทั้งทะเลได้
6. เพราะเหตุใดผู้เชี่ยวชาญจึงกล่าวว่า "ปะการังเป็นกลุ่มสังคมของสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเล"
- ก. เพราะปะการังเป็นสัตว์ทะเลขนาดเล็กที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- ข. เพราะปะการังเป็นสาหร่ายทะเลที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- ค. เพราะปะการังเป็นดอกไม้ทะเลที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
- ง. เพราะปะการังเป็นตะไคร่น้ำที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม
7. การสร้างระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเล มีลักษณะตรงกับสำนวนใดมากที่สุด
- ก. เนื้อเต่าฆ่าเต่า
- ข. ปลาช้องเคี้ยวกัน
- ค. คนละไม้คนละมือ
- ง. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
8. ปะการังจะมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต ขึ้นอยู่กับข้อใดมากที่สุด
- ก. มนุษย์ ค. สาหร่ายทะเล
- ข. สัตว์ทะเล ง. การไหลเวียนของกระแสน้ำ
9. ผู้เขียนต้องการเน้นให้ผู้อ่านรู้อะไรมากที่สุด
- ก. ชีวิตของปะการัง
- ข. คุณค่าของท้องทะเล

ค. ความสำคัญของการอนุรักษ์ธรรมชาติ

ง. ลักษณะของระบบนิเวศน์ใต้ท้องทะเล

10. หากเกิดมลภาวะ ในท้องทะเล จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น

ก. ปะการังเจริญเติบโตได้ดี

ข. ปะการังเจริญเติบโตได้ไม่เต็มที่

ค. ปะการังมีรูปร่างเปลี่ยนแปลงไป

ง. ปะการังเน่าเปื่อยกลายเป็นปุ๋ยใต้ท้องทะเล

เรื่องที่ 4 คติรส

ในแวดวงของเพื่อนฝูงเป็นที่ทราบกันดีว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่รักหนังสือเพราะชอบซื้อและชอบอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ บางครั้งแม้จะต้องอดอาหารหวานคาว เพื่อสงวนเงินไว้ซื้อหนังสืออ่านก็แสนจะอึดใจ เพื่อน ๆ ชานานามให้ข้าพเจ้าว่า "นายหนอนหนังสือ" ก็ไม่เห็นจะเป็นเรื่องน่าอับอายประการใด

หนังสือทุกเล่มมีความดีเด่นอยู่ในตัวเองเสมอ แม้ว่าสาระและสำนวนของผู้เขียนจะแตกต่างกันบ้าง แต่ถ้าเราอ่านเป็น ตั้งใจอ่าน ผู้จักเก็บสาระที่เป็นประโยชน์ไว้ เราย่อมได้ความรู้เพิ่มขึ้นเสมอ สิ่งเหล่านี้จะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและช่วยชีวิตของเรามีความสุขสมบูรณ์ และมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามผู้ที่อ่านหนังสือไม่เป็นย่อมได้รับประโยชน์จากการอ่านเพียงน้อยนิด

ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะพยายามจดจำคติรสและสาระประโยชน์จากหนังสือแต่ละเล่มไว้เสมอ เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจและสอนใจตนเองให้ทำดีมีเหตุผล รู้ว่าอะไรควรไม่ควร เพราะข้าพเจ้าถือว่าคติรสต่าง ๆ เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวชีวิตจิตใจให้ห่างจากความชั่ว อุปมาดังสายป่านเหนี่ยว คอยพยุงตัวว่าว ซึ่งกำลังเห็นลมอยู่มิให้ขาดหลุดลอยไปสู่ที่ไม่ปรารถนาอันนั้น

การอ่านหนังสือเป็นย่อมได้ประโยชน์ ได้คติรสเตือนใจและช่วยชีวิตที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นอย่างแท้จริง ตัวอย่างของคติรสที่ข้าพเจ้าสะสมไว้มีดังนี้

"จงเชื่อฟังและเกรงใจมิตรที่ซื่อสัตย์ เพราะมิตรที่ตนค้นหาได้ยากกว่าศัตรูจริง"

" มนุษย์เราโดยปกติก็มีวเมาะและลืมนมากอยู่แล้ว ไฉนจึงพยายามและพอใจในการหาเครื่องมื่ออย่างอื่นมาช่อมให้มันเมาะหนักเข้าอีก"

เขาลืมนึกไปว่า ฐึรวินิตเด็ชวก็ทำให้เรอจมได้ คุแต่่น้ำชึหษดที่ละหษดยงเต็มตุมได้จันใด คนที่จะสร้างอนาคตควรประหษดและอดออมจันนั้น แม้จะเก็บที่ละเล็กที่ละน้อยก็ยงคึกว่าไม่เก็บเสียเลย"

"คนหนุ่มสาวมีชิวตอยู่เบองหน้า คนชวรมชิวตอยู่เบองหลัง ฉะนั้นคนแก่จิงชอบเล้าเรอจในอดีตให้ลูกหลานฟังเสมอ ส่วนคนหนุ่มคนสาวนั้นสร้างควมหวังไว้แต่เบองหน้าอย่างเจดจ้ว คิดแต่กำไรของชิวตเพียงอย่างเด็ชว มิได้เฉล็ชวจิงการชวตุนของชิวตที่เขาชื่ออย่างหักโหมและไร้สำนึกที่ถูกต้อง เสมือนบุคคลผู้ไม่เคยแก่การค้ำเมื่อค้ำริจะทำพาลชชการก็มุงมันแต่เรอจกำไร มิได้คิดถึงเรอจชวตุนให้ควบคู้กัน"

"มนุษย์เรอจแม้จะชวจจนชดสนอะไรก็ตามแต่ ทุคนก็ร้าวรชม่มคั่งไปด้วยควมทุชชที่เกาะกินหิวจอยู่เสมอ เมื่อมีควมทุชชนั้นจะเป็นควมทุชชชนิดใดและมีสาเหตุเนื่องมาจากสิ่งใด"

"ควมบริสุทฐ์หรือควมไม่บริสุทฐ์ของผูใดนั้นช่อมรู้ประจักษ์ด้วยตนเองอยู่แล้ว เพราะควมบริสุทฐ์ทำให้เจเบกบานแต่ควมไม่บริสุทฐ์ทำให้เจเศร้าหมอง ผู้เป็นนชวแม้จะไม่มีใครเห็นแต่ควมทุชชเวทนาก็เตือนใจให้เจ้ชองระลิกอยู่เสมอว่าตนเป็นคนปวช"

" ถ้าเรอจต้องการมิตรแม้เรอจต้องเป็นมิตรทักกับคนอื่นก่อน แสดงควมซื่อสัตย์สุจริตด้วยการชวสควมลับของตนให้แก่เพื่อน ปกปิดควมลับของเพื่อนมิให้แพร่งพราย"

" ถ้ามิใครผิดชอช้ใช้วชิ้เตือนอย่างรุนแรง แต่คอสสะกิดให้เขาได้รู้ถึงช้อบกพร่องผิดพลาดนั้น ชอช้ตำหนิในสิ่งที่เขาภูมิใจเพราะจะเป็นการทำลายกำลังใจของเขา"

" คนเรอจเมื่อมองอย่างผิวเฟินจะเป็นคนดิงามแทบจะหาที่ติมิได้เลย แต่เมื่อมองอย่างพินิจพิจารณา ก็ช่อมมองเห็นช้อผิดพลาด ฉะนั้นถ้าเรอจจะนิสมชมชอบใครแล้ว ควรมองแต่ในสิ่งที่ดีของเขา ไม่ควรมองเห็นในสิ่งที่จะทำให้ควมเลื่อมในศรัทธาที่เราเคยมีต่อเขานั้น ลดน้อยลงเพราะช้อบกพร่องผิดพลาดเป็นเรอจชวรมดาที่มนุษย์ทุคนช่อมจะต้องมีและเรอจควรรู้จึกค้ำว่า

"ให้โอกาส" เพื่อให้โอกาสแก่เขาได้พิจารณาตัวเองและกลับตัวได้ อย่างว่าฉันคิดว่าใคร
อย่างง่าย ๆ หรือในทางร้ายหรือทางดี"

"คนที่เราดูถูกไม่ได้ มีอยู่ 2 พวก คือ หนึ่งผู้ชายที่ยิ่งหน่มแน่นและสองผู้หญิงที่สวยงาม
เพราะคนสองประเภทนี้มีโอกาสที่จะก้าวไปสู่ความจริงรุ่งเรืองได้ในอนาคต และบางทีก็อาจจะรุ่ง
เรืองโดยกะทันหันได้"

"การครองชีวิตให้ผาสุกจริง ๆ นั้นต้องเป็นชีวิตที่ซ่อนตัว ไม่ใช่ชีวิตที่แสดงตัว"

"ความลำบากนั้นเป็นความดีเพราะทำให้คนรู้จักรสของชีวิต.. ชีวิตที่สบายเกินไปก็อย่า
เกิดมากี่กว่า"

"คนที่ล้มมอดคือคนที่สามารถล้มได้ทุกอย่างแม้แต่ตัวเอง"

"ผู้ชายที่ดั้นไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์เก็บประดับประดาตัวเองมากนัก แต่คุณ
งามความดีของเขาต่างหากที่มีค่าเหนืออุปกรณ์หรืออาภรณ์ต่าง ๆ "

"ตราบาคความชั่วยังไม่ให้ผลตราบานั้นคนทำชั่วจะรู้สึกถึงความชั่วนั้นมีรสหวาน เหมือน
น้ำผึ้ง แต่เมื่อใดความชั่วให้ผลเมื่อนั้นคนชั่วจะเดือดร้อน"

"ความชั่วไม่มีขนาด ไม่มีประมาณ ไม่เคยทำให้ใครรู้จักอีมอ เหมือนไฟไม่มีเชื้อ
เหมือนมหาสมุทรไม่มีน้ำ และไม่เคยสอนให้คนเข็ดเขี้ยว มีแต่ชั่วให้ทำไม่ว่าจะเป็นอย่างไร คนทำ
ก็หนีไม่พ้นเพราะไม่มีใครหนีพ้นสักรายเดียว"

"ลักษณะท่าทางและกิริยาของคนเรานั้นบอกถึงลักษณะของจิตใจที่อยู่ภายในส่วนลึก
ได้ดีว่าเป็นคนยังไง"

"หนทางก้าวหน้าของคนหนุ่มคนสาวคือการพยายามทำตัวเองให้ดีขึ้นทุกวิถีทางเท่าที่
คนสามารถจะทำได้ ไม่ต้องพะวงถึงใคร ๆ จะดูถูกหรือดูหมิ่น หรือเหยียดหยาม"

นี่เป็นส่วนหนึ่งของคติที่ยังฝังแน่นอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า.. และเป็นสิ่งที่คอยประ
คับประคองเตือนใจข้าพเจ้าให้คงสภาพเด่นอยู่ในแดนของความดีเสมอ ความจริงยังมีอยู่อีกมาก แต่
ไม่สามารถจะนำมาเสนอได้ทั้งหมด ในโอกาสเช่นนี้ทุกคนมีโอกาสที่จะพบสิ่งเหล่านี้ได้เมื่อได้อ่าน
หนังสือ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเชิญชวนให้ทุกคนเริ่มปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน และยึดหลักการอ่านให้

เป็น รู้จักเก็บสาระหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน จดจำคติรสดี ๆ ที่ซึ่งใจไว้เป็นหลักในการดำรงชีวิตให้มีค่า เพราะคติรสจะช่วยเตือนสติเราได้ในยามเพลอ ปล่อยใจยามเศร้าโศก และช่วยเพิ่มกำลังใจยามรู้สึกท้อถอย เราสามารถเอาชนะโศกตนเองได้ เมื่อหลงผิดเพราะคติรสจะช่วยนำชีวิตเราไปสู่ความสุข ความเจริญได้อย่างวิเศษทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

(พงษ์พันธ์ มั่นธรรม.2529."คติรส". น.48-52. ศรีศิลป์นครา. ชุดตำราภาษาไทยลำดับที่ 12. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามออฟเซ็ทจำกัด.)

คำถาม

- ข้อใดคือประโยชน์ที่สำคัญที่สุดที่เราได้รับจากการอ่านหนังสือ
 - ได้รับความรู้จากหนังสือที่อ่าน
 - ได้ประสบการณ์จากหนังสือที่อ่าน
 - ได้สาระประโยชน์จากหนังสือที่อ่าน
 - ได้ทราบเรื่องที่อยู่รอบตัวจากหนังสือที่อ่าน
- จากเรื่องนี้ผู้เขียนเปรียบเทียบว่ากับข้อใด
 - ตัวผู้เขียน
 - หนังสือที่อ่าน
 - การอ่านหนังสือ
 - คติรสที่ได้จากการอ่าน
- "มนุษย์เราปกติก็มีวเมออยู่แล้ว โฉนจึงพยายามและพอใจในการหาเครื่องล้อมอย่างอื่น มาล้อมให้มันเมอหนักเข้าอีก " คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด
 - สิ่งเสียดัด
 - สิ่งช่วยเสริมแต่ง
 - สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย
 - สิ่งช่วยผ่อนคลายความเครียด
- "อย่าตำหนิในสิ่งที่เขาภูมิใจ เพราะจะเป็นการทำลายกำลังใจของเขา " ข้อความนี้มีความหมายตรงกับข้อใด
 - ของของใครใคร่รักก็หวง
 - เขามีกำลังใจในชีวิตเพราะเขามีสิ่งที่เขาภูมิใจ
 - ความภูมิใจของใครก็คือกำลังใจของเขานั้นเอง

ง. การทำลายกำลังใจคนอื่นคือการทำลายความภูมิใจของเขา

5. "เขาลืมนึกไปว่ารูปร่างที่เด๋วก็ทำให้เรื่องทำได้ คุณแต่หน้าหยดที่ละหยดยังเติมเต็มได้ฉันใด คนที่จะสร้างอนาคตควรประหยัดและอดออมฉันนั้น" จากข้อความนี้หากนักเรียนต้องการสร้างอนาคตที่มั่นคงให้กับตัวเองนักเรียนจะเลือกปฏิบัติตนในข้อใด

ก. มีความอดทนและประหยัด

ข. มีความอดทนและเพียรพยายาม

ค. มีความเพียรพยายามและประหยัด

ง. มีความเพียรพยายามประหยัด และอดกลั้น

6. จากเรื่องคติรสให้นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่องไปใช้ในชีวิตของนักเรียนได้มากที่สุดข้อใด

ก. สร้างนิสัยรักการอ่าน

ข. พัฒนาตัวเองในทุกด้าน

ค. นำข้อคิดที่ได้ไว้เตือนตัวเอง

ง. เก็บรวบรวมข้อคิดไว้เพื่อประโยชน์ในอนาคต

7. "จงเชื่อฟังและเกรงใจมิตรที่ซื่อสัตย์ เพราะมิตรที่ดีหาได้ยากกว่าสัตว์ที่งาม" ข้อความนี้ให้ข้อคิดตรงกับข้อใด

ก. น้ำลึกหยิ่งได้น้ำใจหยิ่งยาก

ข. เพื่อนกินหาง่ายเพื่อนตายหายาก

ค. คนจะงามงามน้ำใจไซ้ใบหน้า

ง. ความซื่อสัตย์เป็นสมบัติของคนดี

8. ข้อคิดจากเรื่องที่ว่า " การให้อภัยผู้อื่นเพื่อให้โอกาสได้พิจารณาตัวเองและกลับตัวได้"

เป็นคุณสมบัติที่ตรงกับข้อใด

ก. เป็นผู้มีคุณธรรม

ข. เป็นผู้มีเหตุผล

ค. เป็นผู้มีอุดมคติ

ง. เป็นผู้มีอุดมการณ์

9. การที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านได้แสดงว่าผู้อ่านมีพฤติกรรมตรงกับข้อใด

ก. ตั้งใจอ่าน

ข. รู้หลักการอ่าน

ค. อ่านหนังสือเป็น

ง. อ่านได้นาน

10. จุดประสงค์ในการเขียนเรื่องนี้ของผู้เขียนคือข้อใด
- เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน
 - เพื่อให้เห็นประโยชน์จากการอ่านอย่างคุ้มค่า
 - เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาชีวิตด้วยการอ่าน
 - เพื่อให้ผู้อ่านเก็บรวบรวมข้อคิดไว้เป็นประโยชน์ในอนาคต
11. "การพยายามทำตัวเองให้ดีขึ้นทุกวิถีทางเท่าที่ตนเองสามารถจะทำได้ไม่ต้องพะวงถึงใคร ๆ จะดูถูกหรือดูหมิ่น หรือเหยียดหยัน" หากใครปฏิบัติได้ตามข้อความดังกล่าวนี้แสดงว่าคุณคนนั้นเป็นบุคคลประเภทใด
- เข้มแข็งอดทน
 - มานะพากเพียร
 - รักความก้าวหน้า
 - มีความเชื่อมั่นในตนเอง
12. ข้อคิดหรือคติรสที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนี้ส่วนใหญ่มีแนวโน้มไปในทางใด
- ให้ข้อคิดเตือนใจแก่ผู้อ่าน
 - ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตแก่ผู้อ่าน
 - ให้ข้อคิดในการอ่านแก่ผู้อ่าน
 - ให้ข้อคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาชีวิตแก่ผู้อ่าน

เรื่องที่ 5 เรื่องการหนีเรียน

นักเรียนอาจจะมีความรู้สึกเบื่อหน่าย กลัว และไม่ยอมเข้าไปโรงเรียนบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งถือเป็นสิ่งปรกติ สิ่งที่เกิดปรกติคือการที่นักเรียนขาดเรียนบ่อย ๆ หรือขาดเรียนเป็นประจำ ผู้ปกครองก็ไม่แจ้งให้ครูทราบ เพราะไม่รู้ว่าลูกของตนขาดเรียน การขาดเรียนแบบนี้ถือว่าเป็นผิดกฎระเบียบของสถานศึกษา ปัญหาถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับครอบครัวและระดับประเทศ ผลจากการหนีเรียนของนักเรียนคือผลการเรียนของนักเรียนตกต่ำลง

นักเรียนจะใช้เวลาที่หนีเรียนไปกระทำกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์เช่น เที่ยวเตร่หรือจับกลุ่มกันตามศูนย์การค้า ตามร้านอาหาร ตามสวนสาธารณะต่าง ๆ หรือตามบ้านเพื่อน อันจะก่อให้เกิด ปัญหาทางด้านอาชญากรรมและปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ดื่มสุรา ปัญหาทางเพศ ลักขโมย พุคปด ก้าวร้าว ก่อการทะเลาะวิวาท ยกพวกตีกัน และขับรถแข่ง เป็นการส่งเสียกวณชาวบ้านและอาจเกิดอันตรายต่อผู้ใช้รถใช้ถนนได้ เป็นต้น ในครอบครัวที่มีปัญหาลูกหนีเรียนจะทำให้สมาชิกในครอบครัวไม่มีความสุข มีแต่ความวิตกกังวลความหนักใจและเป็นเหตุผลให้สุขภาพจิตไม่ดีตามไปด้วย ทางโรงเรียนและครูย่อมจะต้องเสียชื่อเสียงจากการที่นักเรียนหนีเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนไปก่อปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ ต่อสังคมดังกล่าว นอกจากนี้ ทางด้านเศรษฐกิจ ถ้านักเรียนสอบไม่ผ่านต้องเรียนซ้ำชั้นอีก ผู้ปกครองก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในด้านการศึกษาของลูกเพิ่มขึ้นอีก รวมทั้งยังสิ้นเปลืองงบประมาณทางการศึกษาของชาติอีกด้วย สาเหตุของการหนีเรียนนั้นมีหลายประการ อาจเนื่องมาจากสาเหตุเดียวหรือหลายสาเหตุก็ได้ สาเหตุที่สำคัญได้แก่

1. ครอบครัวและทัศนคติของบิดามารดาต่อการศึกษานองบุตร ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวขาดความอบอุ่นขาดความเข้าใจลูก ครอบครัวขาดระเบียบวินัย ครอบครัวที่มีขนาดใหญ่มีคนจำนวนมากทำให้ควบคุมดูแลลูกไม่ทั่วถึง หรือครอบครัวที่มีการลงโทษเด็กอย่างรุนแรงเมื่อเด็กกระทำผิด ครอบครัวที่หยากจน ลักษณะครอบครัวดังกล่าวนี้ล้วนมีผลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของเยาวชนทั้งสิ้น

บิดามารดาบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนและครู ตำหนิโรงเรียนและครูต่อหน้านักเรียน ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อถือโรงเรียนและครู ครอบครัวที่มีฐานะยากจน บิดามารดามีความคิดว่า ลูกควรจะได้ช่วยเหลือครอบครัวทำงานบ้านและทำงานหาเงินเลี้ยงชีพเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าการศึกษา ให้บุตรได้ศึกษาในระดับที่สามารถอ่านออกเขียนได้ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

2. นักเรียนมีความรู้สึกไม่ชอบเรียนบางวิชาเนื่องจากตัวเองไม่ถนัดไม่เข้าใจหรือบางครั้งเรียนไม่ทันเพื่อนทำให้เบื่อการเรียน การมาโรงเรียนสายก็กลัวถูกทำโทษ การคิดว่าตัวเองมีปมด้อยเพราะฐานะทางบ้านยากจนหรือปมด้อยทางรูปร่างหน้าตา ถูกเพื่อนล้อเลียนบ่อย ๆ เป็นต้น

3. เพื่อนวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบความแปลกใหม่ ชอบคึกคะนองชอบสนุกและชอบทดสอบเด็กวัยนี้เป็นวัยที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสูงมาก ในครั้งแรกที่นักเรียนหนีโรงเรียน อาจเป็นเพราะการเอาแบบอย่างเพื่อนหรือถูกเพื่อนชักจูง และหากไม่อยากหนีโรงเรียนตามที่เพื่อนทำทาก็จะถูกเพื่อนหาว่าซ้าซลาดตาขาว นักเรียนมีความรู้สึกว่า การหนีโรงเรียนทำให้ตัวเองมีอิสระมากขึ้นและมีความพึงพอใจ ถึงแม้ว่าตัวเองจะถูกลงโทษก็ตาม ถ้าการหนีโรงเรียนประสบปัญหาในการเรียน หรือเพื่อนำเรียนก็จะหาทางออกโดยการหนีเรียนดังกล่าว

4. โรงเรียน นักเรียนมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับระบบของโรงเรียนและต่อตัวครู ระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนที่ค่อนข้างเก่ามิได้ปรับปรุงแก้ไข นอกจากนั้นยังเข้มงวดกวดขันไม่ค่อยเหมาะสมกับธรรมชาติของวัยรุ่น และสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงในปัจจุบัน ครูผู้สอนก็ค่อนข้างดูเข้มงวด ไม่เข้าใจวัยรุ่น วิธีการสอนของครูไม่ดึงดูดความสนใจหรือสอนแล้วเด็กไม่เข้าใจ เป็นต้น

นักเรียนแต่ละคนย่อมมีบุคลิกภาพ การปรับตัวและปัญหาต่าง ๆ แตกต่างกันไป การให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการแก้ปัญหาการหนีโรงเรียน โรงเรียนควรหลีกเลี่ยงการลงโทษนักเรียนอย่างรุนแรง หรือการไล่เด็กออกจากโรงเรียน เพราะไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาที่ดี ควรมีครูที่มีความเข้าใจและสามารถจะให้การบำบัดทางด้านจิตใจแก่เด็ก จัดให้มีการแนะแนวทางการศึกษาและด้านอาชีพที่เหมาะสมให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียน

สามารถศึกษาต่อหรือออกไปประกอบอาชีพตามที่นักเรียนชอบและถนัด นอกจากนั้นควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการสอนซ่อมเสริมและจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความพร้อมของเด็ก ส่งเสริมความถนัดและความสามารถพิเศษ เช่น ด้านกีฬา ด้านดนตรี ด้านศิลปะ ด้านการแสดง ออก เป็นต้น ควรมีการจัดหาเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ยากจนและขาดแคลนโดยมีการติดต่อประสานกันระหว่างผู้ปกครองและครู การจัดสวัสดิการและบริการที่ดีให้แก่ครู เพื่อครูจะได้มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น ทางด้านครอบครัวจะต้องส่งเสริมให้มีการวางแผนครอบครัวให้มีบุตรจำนวนสองหรือสามคน เพื่อจะได้สามารถดูแลและให้การศึกษาได้อย่างดี การจัดให้มีสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพสำหรับคุณแม่ที่ไปทำงานนอกบ้าน การส่งเสริมให้มีการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญยิ่งคือ การปลูกฝังจริยธรรมให้แก่เด็กทั้งในบ้านและในโรงเรียนโดยผู้ปกครองและครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนด้วย

คำถาม

1. ข้อใดคือผลที่เด่นชัดที่สุดจากการขาดเรียนของนักเรียน
 - ก. ถูกครูทำโทษ
 - ข. เรียนไม่ทันเพื่อน
 - ค. ผลการเรียนตกต่ำลง
 - ง. ทำให้ผู้ปกครองผิดหวังในตัวนักเรียน
2. สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เด็กเรียนไม่มาโรงเรียน คือข้อใด
 - ก. ครูเข้มงวดกับนักเรียนมากเกินไป
 - ข. ผู้ปกครองเข้มงวดกับนักเรียนมากเกินไป
 - ค. โรงเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับมากมาย
 - ง. นักเรียนขาดความรับผิดชอบในหน้าที่นักเรียน
3. ถ้าเพื่อนของนักเรียนขาดเรียนบ่อย ๆ รักเรียนควรเลือกปฏิบัติตนตามข้อใด
 - ก. ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เขาเพื่อเขาจะได้ทำตาม
 - ข. ทำความเข้าใจและแนะแนวทางที่เหมาะสมให้แก่เขา
 - ค. หาทางหลีกเลี่ยงที่จะคบหาสมาคม
 - ง. แจ้งให้ครูและผู้ปกครองได้ทราบในพฤติกรรม

4. หากนักเรียนมีความจำเป็นต้องขาดเรียนเพื่อปรนนิบัติพ่อหรือ แม่ที่กำลังป่วย นักเรียนจะทำ
อย่างไร

ก. เขียนจดหมายลาครู

ข. บอกเพื่อให้ช่วยจัดการบ้านให้

ค. นำหนังสือเรียนไปอ่านขณะเฝ้าไข้

ง. ดูแลพ่อหรือแม่ให้ดีที่สุด เรื่องอื่นค่อยคิดทีหลัง

5. ข้อใดเป็นเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่หนึ่งเรียนมีสุขภาพจิตไม่ดี

ก. กลัวว่านักเรียนจะไปคบเพื่อนที่ไม่ดี

ข. กลัวว่าทางโรงเรียนจะไล่นักเรียนออก

ค. กลัวว่านักเรียนจะกลายเป็นคนอนาคตไม่ดี

ง. กลัวว่านักเรียนจะประสบอุบัติเหตุ

6. ข้อใดคือความต้องการตามธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นที่เด่นชัดที่สุดที่ทำให้นักเรียนต้องการหนีเรียน

ก. ความมีอิสระเสรี

ข. ความสนใจในสิ่งที่คึกคะนอง

ค. ความภาคภูมิใจในความกล้าหาญของตน

ง. ความภาคภูมิใจในการเอาแบบอย่างเพื่อน

7. การที่ทำให้ครูมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้นนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือข้อใด

ก. การเปิดโอกาสให้ครูมีอิสระเสรีในการสอน

ข. การจัดให้ครูได้รับการบริการและสวัสดิการที่ดียิ่งขึ้น

ค. การจัดประชุมเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาให้แก่ครู

ง. การเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นในการบริหารโรงเรียน

8. คนที่หนึ่งเรียนเมื่อถูกเพื่อนชักจูงแสดงว่าขาดคุณสมบัตินข้อใด

ก. ความอดทน

ข. ความพยายาม

ค. ความเอาใจใส่

ง. ความมีเหตุผล

9. ข้อใดเป็นผลกระทบทางด้านสังคมในการขาดเรียนของนักเรียน

ก. ผลการเรียนตกต่ำ

ข. ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

ค. ทำให้สุขภาพจิตของผู้ปกครองไม่ดี

ง. เป็นการเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

10. นักเรียนคิดว่าวิธีแก้ปัญหานักเรียนหนีเรียน ควรทำอย่างไรบ้าง

1.....

2.....

เรื่องที่ 6 วัยรุ่น

วัยรุ่นที่กำลังย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาวมักมีปัญหาเกี่ยวกับรูปร่างของตนเสมอ ๆ หลายคนที่น่าตัวเองไปเปรียบเทียบกับเพื่อนหรือผู้ที่มาอยู่ใกล้เคียงกันแล้วกลายเป็นความวิตกกังวลว่าตนตัวเล็กมากหรือเตี้ยมาก สูงมากกว่าคนอื่นจนเกิดปมด้อยและเกิดความทุกข์ใจ พ่อแม่เองก็มักมีปัญหาในเรื่องขนาดตัวของลูกอยู่เสมอ พยายามคิดหาษาหรือวิธีการใด ๆ ที่จะให้ลูกของตนสูงขึ้นจนเป็นปกติ สาเหตุเป็นเพราะความไม่รู้และไม่เข้าใจถึงความจริงของธรรมชาติในการเจริญเติบโตของเด็ก

ตามความเป็นจริงแล้วเด็กแม้จะมีอายุเท่า ๆ กัน แต่จะมีอัตราความเจริญเติบโตที่มีรูปร่างอย่างไรนั้น ยังแตกต่างกันไปตามกรรมพันธุ์ เชื้อชาติ สถานที่อยู่ สิ่งแวดล้อม สภาพทางเศรษฐกิจ วิธีการเลี้ยงดูและโรคภัยไข้เจ็บที่เกิดขึ้นในระหว่างการเจริญเติบโต รวมทั้งสภาพของจิตใจและอารมณ์และอารมณ์ของเด็กด้วย

ตามปกตินับตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยเด็ก เด็กจะมีการเจริญเติบโตเรื่อยมาแต่เมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว การเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายและเป็นไปอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะเจริญไปเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป รูปร่างจะเปลี่ยนแปลงไปโดยจะมีตัวโตขึ้นสูงขึ้นเป็นลำดับ การเจริญเติบโตแบบนี้จะมีเรื่อยไปนับแต่เข้าสู่วัยหนุ่มสาว โดยผู้หญิงจะหยุดการเจริญเติบโตเมื่ออายุโดยเฉลี่ยประมาณ 18 ปี ส่วนผู้ชายจะหยุดการเจริญเติบโตเมื่ออายุ 20 ปีเต็ม ต่อจากนั้นจะไม่สูงอีกต่อไป แต่อาจจะมีตัวใหญ่คือมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นได้อีก รูปร่างและขนาดของร่างกายเมื่อเจริญมาเต็มที่แล้วนี้จะหยุดลงและจะมีรูปร่างลักษณะเฉพาะตัวของตัวเอง และเป็นไปตามกรรมพันธุ์ด้วย

การเริ่มต้นของวัยหนุ่มสาวในระยะแรก ๆ นั้นนับว่ามีปัญหามา เมื่อเริ่มต้นเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ต่อมาไร้ที่ต่อต่าง ๆ โดยเฉพาะต่อมพิทูอิตารี ที่ได้ฐานสมองจะกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย ซึ่งจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามในระยะแรก ๆ นั้นการเจริญเติบโตจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน บางคนสูงขึ้นเร็วมาก แต่บางคนสูงขึ้นช้ากว่าระยะนี้เองที่เด็กหนุ่มสาวมักจะเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ บางคนคิดว่าตนสูงมากผิดปกติและบางคนคิด

ว่าตนจะเตี้ยและไม่สูงต่อไป หลายคนที่มีวิตกกังวลมากในเรื่องความเตี้ยความสูงของตนจนกลายเป็นปมด้อยและชอบแยกตัวไปอยู่คนเดียว ไม่ชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อน บางคนอารมณ์ไม่ดีจนเป็นเหตุให้การเรียนก็มี ความจริงในระยะต้น ๆ ของการเป็นหนุ่มสาวนี้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าแต่ละคนจะมีการเจริญเติบโตช้าเร็วแตกต่างกัน คนที่โตใหญ่และสูงขึ้นอย่างรวดเร็วต่อไปในระยะหลัง ๆ ก็จะมีเติบโตช้าลง ส่วนคนที่เติบโตช้าจะเติบโตเร็วและสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในที่สุดก็จะสูงทันกัน และสูงใหญ่ตามลักษณะเฉพาะของตนเอง เรื่องตัวเล็ก ตัวใหญ่ สูง เตี้ย จึงเป็นเรื่องที่เด็ก ๆ ไม่ควรวิตกกังวลจนเกินไปนัก เพราะการเจริญเติบโตนั้น เป็นไปตามปกติของธรรมชาติ ถ้าสุขภาพดีแล้วการเจริญเติบโตก็จะเป็นไปด้วยดีเสมอ

การรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้ดีอยู่เสมอ โดยให้ร่างกายได้รับอาหารที่มีประโยชน์ มีการพักผ่อนเพียงพอและออกกำลังกายเป็นประจำ ได้รับแสงแดดอ่อนและอากาศบริสุทธิ์ มีอารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง และปราศจากโรคใด ๆ ที่จะมาขัดขวางการเจริญเติบโตแล้ว ร่างกายของเด็กก็ย่อมจะเจริญเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีรูปร่างสูงใหญ่ได้ดีเป็นปกติเสมอ

พ่อแม่ที่ฉลาดจะไม่พูดหรือแสดงท่าทีให้ลูกพลอยวิตกกังวลในเรื่องขนาดและรูปร่างสูงเตี้ยไปด้วย แต่จะต้องให้ลูกรู้ถึงความเจริญของการเจริญเติบโต ที่จะต้องเป็นไปตามธรรมชาติ อธิบายให้รู้ว่า การมีสุขภาพดีนั้น จะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตได้ดี พ่อแม่ควรอบรมให้ลูกคำนึงถึงความจริงของชีวิตที่ว่ามนุษย์จะต้องแสวงหาความรู้ ความสามารถ สร้างชื่อเสียงและมีอาชีพ มีหลักฐานอันมั่นคง เครื่องของรูปร่างหรือความ เตี้ยความสูงนั้นไม่ใช่เป็นปัญหาสำคัญ ขนาดของรูปร่างไม่ใช่ว่าจะขัดขวางความก้าวหน้าและความสำเร็จของชีวิตแต่อย่างใด รูปร่างหรือขนาดของคนไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่ขนาดของน้ำใจจะเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งไปกว่า

คำถาม

1. ต่อมพิทูอิตารีมีหน้าที่อะไร

ก. ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย	ข. ควบคุมการทำงานของต่อมใต้สมอง
ค. ควบคุมการเจริญเติบโตของร่างกาย	ง. ควบคุมการทำงานของระบบประสาท

2. สิ่งที่ทำให้ร่างกายเจริญเติบโตตามธรรมชาติได้ดีคือข้อใด
 - ก. การออกกำลังกายสม่ำเสมอ
 - ข. การรักษาสุขภาพให้ดีอยู่เสมอ
 - ค. การมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ
 - ง. การให้ร่างกายได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอ
3. ถ้านักเรียนมีเพื่อนที่นิสัยมากหรือสูงมาก นักเรียนจะปฏิบัติตนกับเพื่อนคนนั้นอย่างไร
 - ก. พุดกับเขาเมื่อต้องการให้เขาช่วยเหลือ
 - ข. พุดกับเขาเหมือนคนธรรมดาทั่วไป
 - ค. พุดกับเขาเหมือนเขาเป็นเพื่อนที่พิเศษ
 - ง. พุดหยอกล้อเขาบ้างเพื่อให้เกิดความสนิทสนม
4. ถ้านักเรียนมีรูปร่างเตี้ยนักเรียนจะเลือกปฏิบัติตนในข้อใด
 - ก. พยายามทำตัวให้เด่นเพื่อลบปมด้อย
 - ข. พยายามฝึกหัดตนเองให้เป็นคนมีน้ำใจนักกีฬา
 - ค. พยายามเรียนหนังสือให้เก่งเพื่อให้เพื่อนยอมรับ
 - ง. พยายามหาทางช่วยเหลือเพื่อนๆ อยู่เสมอเมื่อเพื่อนเดือดร้อน
5. ทำไมคนที่วิตกกังวลในเรื่องความเตี้ยความสูงมาก ๆ จึงไม่ยอมอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ
 - ก. เพราะอายเพื่อน
 - ข. เพราะกลัวเพื่อนจะล้อเลียน
 - ค. เพราะคิดว่าตัวเองมีปมด้อย
 - ง. เพราะคิดว่าเพื่อนจะรังเกียจตนเอง
6. ทำไมวัยรุ่นที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวจึงมักนำตนเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ
 - ก. เพราะเป็นวัยที่ชอบอยู่เป็นกลุ่ม
 - ข. เพราะจะได้สำรวจความผิดปกติของตน
 - ค. เพราะเป็นวัยที่เริ่มสนใจเพศตรงกันข้าม
 - ง. เพราะจะได้หาเพื่อนที่มีรูปร่างคล้าย ๆ ตน
7. วัยรุ่นที่วิตกกังวลในรูปร่างของตนมาก จะเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมในข้อใด
 - ก. ชอบทำตัวเองให้เป็นคนมีปัญหา
 - ข. ชอบแสดงออกให้คนอื่นยอมรับตนเอง
 - ค. ชอบแสดงความสามารถที่แตกต่างจากคนอื่น
 - ง. ชอบแยกตัวไปอยู่กับคนเดียว

8. ข้อใดเป็นการใช้ปมด้อยให้เป็นปมเด่น

- ก. แต่งรูปร่างสูงใหญ่จึงชอบความสูงของตน
- ข. ตั้รูปร่างสูงโปร่งจึงชอบเดินกับคนเตี้ย
- ค. ชาติริปร่างเตี้ยจึงประกอบอาชีพเป็นตัวตลก
- ง. บิดารูปร่างเตี้ยจึงพยายามเล่นกีฬาให้เก่ง

9. คนที่รูปร่างหน้าตาดี และ เรือนแก้วแต่มีกิริยามารยาทและความประพฤติไม่เหมาะสมเราควรจัดให้เป็นคนประเภทใด

- ก. ข้างนอกสุกใสข้างในเป็นโพรง
- ข. ข้างนอกขรุขระข้างในตั้งโต๊ะตั้งเก้าอี้
- ค. ข้างนอกน้ำใสข้างในน้ำขุ่น
- ง. ข้างนอกน้ำใส ข้างในน้ำหนอง

10. ข้อคิดสำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. ขนาดและรูปร่างไม่ใช่สิ่งกำหนดความสามารถของคน
- ข. ขนาดและรูปร่างไม่ใช่สิ่งขัดขวางความสำเร็จก้าวหน้า
- ค. ขนาดและรูปร่างไม่ใช่สิ่งที่จะต้องไปวิตกกังวล
- ง. ขนาดและรูปร่างไม่สำคัญเท่าขนาดของน้ำใจ

11. บุคคลในข้อใดที่นักเขียนควรยกย่องในการกระทำของเขามากที่สุด

- ก. คนที่ เรือนแก้ว
- ข. คนที่เล่นกีฬาเก่ง
- ค. คนที่โอบอ้อมอารี
- ง. คนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี

12. ข้อใดเป็นความจริงตลอดกาล

- ก. ความสูงต่ำเป็นเรื่องธรรมชาติ
- ข. ความสูงต่ำเป็นเรื่องของการเลี้ยงดู
- ค. ความสูงต่ำเป็นเรื่องของกรรมพันธุ์
- ง. ความสูงต่ำเป็นผลของสภาวะแวดล้อม

เรื่องที่ 7 ห้วยขาแข้งบ้านของสัตว์ป่า

หากเรามีโอกาสเดินท่องตามลำห้วยขาแข้งไปทางทิศใต้ จะเห็นฝูงนกสูงออกหากิน บางครั้งเราเดินเงียบที่สุด แต่นกสูงก็บินขึ้นพืดพืดระหว่างที่นกสูงเดินจิกกินอาหารทุกสิบถึงสิบหก วินาทีก็จะหยุดฟังเสียงรอบข้าง ทำให้มันรู้ว่ามึ่สิ่งแปลกปลอม เคลื่อนไหวเข้ามาใกล้ ถ้ามันแน่ใจว่ามีศัตรูก็จะออกจากพื้นที่นั้น โดยวิ่งเข้าไปในป่าพงอ้อ ในภาวะฉุกเฉิน นกสูงจะบินสูงราวห้า เมตรเป็นระยะทางถึงสี่สิบเมตร

เมื่อเราเดินต่อไปจะพบหาดทรายสลับป่า สองฝั่งเป็นป่าไผ่ เราพบรอยเท้ากลม ๆ ขนาดเท่าฝ่ามือปรากฏพื้นดินเป็นกลุ่ม ๆ เจ้าของรอยเท้านี้คือ ควางป่าที่ไม่ยอมสมาคมกับมนุษย์ เมื่อเดินต่อไปก็ได้ยินเสียงตุ้มตามอยู่กลางน้ำ ฝูงนกกราว 1 โทล กำลังเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนาน ถ้ามันหันมาเห็นเราเมื่อใดก็จะวิ่งบุกขึ้นฝั่งกันอืดลุด

หากเดินไปถึงห้วยสบกระดิ่งในฤดูร้อน ตามแอ่งหินห้วยน้ำไหล มีเสียงดังนี้เป็นระยะๆ สมเสร็จกำลังชูงันขึ้นสู่อากาศ เพราะเริ่มไต่กลิ่นมนุษย์ จากนั้นจะรีบลุดลงขึ้นจากน้ำแล้วแผ่นขึ้นบกอย่างว่องไว ดูราวกับคนอ้วนน้ำหนักตัว 120 กิโลกรัมวิ่งแข่ง 100 เมตร บริเวณป่าห้วยขาแข้งที่ค่อนข้างครึ้มจะเห็นกวางนอนแช่น้ำอาบโคลนอยู่เป็นจำนวนมาก ประมาณ 1 ชั่วโมงที่เดินผ่านมาได้พบเห็นกวางราว 30-40 ตัว

จากการสำรวจของนักการป่าไม้พบว่า ในห้วยขาแข้งมีป่าแตกต่างกัน เป็นป่าดงดิบป่าดงดิบชื้น ป่าดงดิบแล้ง ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าไผ่ ป่าพงอ้อ และป่าแคระที่เคยถูกใช้มาก่อน สภาพป่าแต่ละชนิดนี้จะหารอยต่ออย่างเด่นชัดนั้นหาได้ยาก ทั้งนี้ด้วยธรรมชาติทำการผสมผสานให้กลมกลืนเป็นผืนเดียวกันในระยะช่วงต่อเชื่อม บริเวณนี้จะมีพืชพรรณมากมาย การออกดอกผลแตกใบอ่อนทั้งในแก่จะมีตลอดปี จึงเป็นสภาพอันเหมาะสมที่จะมีสัตว์เข้ามาพักพิงหากินเป็นจำนวนมาก

สัตว์ป่าเข้ามาเคลื่อนไหวเกี้ยวข้องในป่านี้มาเพื่ออะไร บางครั้งเราเห็นนกกระโดดตามกิ่งไม้เพื่อหาหนอน มันกระโดดไปกระโดดมากกว่าจะอ้อมก็เกือบทั่วต้นไม้ ถ้าเรามองอีกด้านหนึ่งคือลงมาทำความสะอาดให้ต้นไม้ คล้ายกับการดึงเห็บ เหา ออกจากสัตว์ ค่างฝูงใหญ่กำลังกัด

กินในอ่อนบนยอดไม้ มันกินราวกับแข่งขันกันหรือมันทำหน้าที่ตกแต่งพุ่มไม้ให้สวยงามขณะที่กินเมล็ด
 เพลินอยู่ มีชะมดต้องมาตะปบเอาค่างไปกิน เหตุการณ์แบบนี้ เกิดขึ้นตลอดเวลาในป่าแห่งนี้

เส้นทางเดินป่าต่อมาเป็นไผ่หนามต่อด้วยป่าไผ่ชางนวลที่ลำไผ่แก่กรอบประสานต่อเนื่องกัน
 ชนิดที่เรียกว่ากอตอกอ การเดินอยู่ใต้กอไผ่จึงไม่รกมาก สามารถมองไปตามพื้นดินได้ไกล บริเวณ
 วนนี้เป็นหุบเขาที่มีฝนตกชุก น้ำพัดพาเอาธาตุอาหารจากยอดเขาลงมาสะสม ทำให้ดินดีพืชตระกูล
 กุหลาบ ข่า เฟิร์น หวาย จึงขึ้นอยู่หนาแน่น ในขณะที่ค่างชอบอยู่บนต้นไม้ที่มียอดติดต่อกัน แต่ลิงก็
 ชอบหากินบนพื้นดินมากกว่า เพราะมันชอบกินพืชตระกูล กุหลาบ ข่า หากมีศัตรูมาใกล้มันก็จะพากันขึ้น
 ต้นไม้หลบหนีภัย ความร่มเย็นของป่าแถบนี้ ช้างและกระทิงชอบมาพักผ่อน เนื่องจากพื้นล่างรกทึบ
 ศัตรูเข้ามาจะได้ยินเสียงชัดเจน

บริเวณที่น่าสนใจต่อไปคือ ป่าหุบเขานางรำ ซึ่งมีดินโป่งกระจายมากกว่า 50 โป่ง ถ้า
 หากเดินตามด่านสัตว์บริเวณนี้ โอกาสพบสัตว์ใหญ่จะมีมาก โดยเฉพาะกึ่งกับกวาง พบได้ง่ายที่สุด
 ถัดมาเป็นบริเวณที่มีฝนตกมากและอุดมหมูมัต้า ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลของลมพัดเอาไอน้ำจากต้น
 ไม้ขึ้นสู่ยอดเขา เมื่อสูงขึ้นทุก ๆ เมตร อากาศจะเย็นลง 1 องศา ทำให้ป่าจุดนี้เปลี่ยนเป็นป่า
 ดงดิบแล้ง ไม้ป่าเบญจพรรณ และป่าดงดิบจะขึ้นปะปนกัน จึงมีต้นไม้ที่ให้ผลจำนวนมาก ร่องรอย
 สัตว์ป่าจึงมีมากเช่นกัน เช่น พบมูลเสือดาวในมูลเสือดาวที่เก็บมาพิสูจน์นับร้อยกอง ทำให้รู้ว่า
 กึ่งซึ่งมากินผลไม้เป็นอาหารหลักเสือดาวกินมากที่สุด เม่นที่ชอบกินกระดูกและเขาสัตว์ถูกกินมากเป็นอัน
 ดับสอง ชะนี ค่าง หมูป่า หมูหริ่ง ที่กินผลไม้ทั้งบนต้นไม้และบนพื้นดินก็เป็นอาหารของเสือดาวเช่น
 เดียวกัน ส่วนผู้ที่ควบคุมชะตากรรมของเสือดาวได้แก่ เหยี่ยว ไว และพญาอินทรีต่าง ๆ ที่เกาะติดทั้งภายใน
 และภายนอกของเหยื่อสดเหล่านั้น

ป่าดงดิบเขาเป็นป่าที่อยู่บริเวณสูงสุด ยิ่งสูงขึ้นไปอากาศยิ่งหนาว และมีความชื้นสูง พันธุ์
 ไม้สกุลเขตอบอุ่นของจีน ยุโรป จะมีให้เห็น ได้แก่ ต้นไม้ตระกูลไม้โอ๊ก ที่เรียกตามภาษาพื้น
 บ้านว่า ก่อเดือย ก่อตลับ และไม้ตระกูลไม้สน เช่น พญาเมฆามป้อม หนุไม้ในป่าแถบนี้จะมีทั้ง
 ร่องรอยบนต้นไม้ไว้ให้เห็นมากที่สุด

รวมความว่าถ้าท่านได้เดินขึ้นยอดเขาเขียว จะได้พบป่าไม้หลายชนิด ธรรมชาติของป่าไม้

รมัน มีความสัมพันธ์กับสัตว์ป่าอย่างกลมกลืน เพราะป่าห้วยขาแข้ง คือบ้านของสัตว์ป่า

(นพรัตน์ นาคสถิตย์ อสท. ปีที่ 31 ฉบับที่ 5 ธันวาคม 2533)

คำถาม

1. ในภาวะฉุกเฉินนกยูงจะบินได้ไกลกี่เมตร

ก. 5 เมตร	ข. 10 เมตร
ค. 15 เมตร	ง. 20 เมตร
2. ใครคือผู้ควบคุมชะตากรรมของเสือ

ก. พยาธิ	ข. ช้าง
ค. หมี	ง. นายพราน
3. ทำไมสัตว์ใหญ่จึงชอบอยู่ที่ป่าหุบเขานางรำ

ก. มีดินโป่งมาก	ข. มีฝนตกชุก
ค. มีต้นไม้ที่ให้ผลมาก	ง. มีอุณหภูมิต่ำ
4. ฤดูใดไม่ควรไปเที่ยวป่า

ก. ฤดูฝน	ข. ฤดูร้อน
ค. ฤดูแล้ง	ง. ฤดูหนาว
5. "ด่านสัตว์" น่าจะหมายถึงอะไร

ก. ทางเดินของคนในป่า	ข. ทางเดินของสัตว์ในป่า
ค. บริเวณสวนสัตว์เปิด	ง. บริเวณอนุรักษ์สัตว์ป่า
6. ทำไมลิง/กิ้งจิงชอบหากินบนพื้นดินบริเวณป่าไผ่

ก. มีฝนตกชุก	ข. มีธาตุอาหารมาก
ค. มีพืชตระกูลขิง ข่า มาก	ง. มีความรกริบหลบภัยได้ดี
7. ความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์กับป่าเป็นไปในลักษณะใด

ก. บัวไม่ช้ำน้ำไม่ขุ่น	ข. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
ค. รวมกันเราอยู่แยกกันเราตาย	ง. เข้าฝูงหงส์เป็นหงส์เข้าฝูงกาเป็นกา

8. ข้อใดคือลักษณะเด่นของห้วยขาแข้ง
- ก. มีสัตว์และป่าไม้ชนิดแปลก ๆ ข. มีสัตว์และป่าไม้หลายชนิด
- ค. มีสัตว์มากที่สุดในเอเชียอาคเนย์ ง. มีป่าไม้มากที่สุดในเอเชียอาคเนย์
9. ข้อใดเป็นความจริง
- ก. แม่น้ำถูกเสือกินมากเป็นอันดับหนึ่ง ข. เก่งถูกเสือกินมาเป็นอันดับสอง
- ค. เมื่อสูงขึ้น 100 เมตร อากาศจะเย็นลง 1 องศา ง. ป่าดงดิบเขาเป็นป่าที่อยู่บริเวณสูงสุด
10. คำว่า "กอดอก" มีความสัมพันธ์กับข้อใด
- ก. ก่อเคื้อย ข. ก่อตลับ
- ค. ไผ่ช่างวล ง. พญาเมษามป้อม

เรื่องที่ 8 เรื่อง นกเค้าแมว น้อยสามตัว

นกเค้าแมวครอบครัวหนึ่ง อาศัยอยู่บนหอคอยโบราณในป่าใหญ่แห่งหนึ่ง นกเค้าแมวครอบครัวนี้ประกอบด้วยพ่อแม่และลูกนกเค้าแมวสามตัว พ่อแม่ภูมิใจในลูกของตนมาก ทั้งสองหวังว่าลูกทั้งสามจะโตขึ้นเป็นนกเค้าแมวที่ฉลาด รอบรู้ พ่อแม่ก็เอาใจใส่เลี้ยงดูลูกด้วยความรัก และป้อนด้วยอาหารที่ดีที่สุด ลูกนกทั้งสามเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีตาประกายเม็ดพลอย และมีเล็บที่แข็งแรง ลูกนกเค้าแมวทั้งสามมีชื่อว่า อาโกล่า อาเดรียน และอาคิม

อาเดรียน เป็นนกที่คล่องแคล่วว่องไว มีชีวิตชีวามากที่สุด อาโกล่านั้นเงียบขรึม ส่วนอาคิมคิดชอบคิดฝัน ในวันที่ลูกนกเริ่มหัดบิน พ่อแม่ก็พูดกับแม่นกว่า

"ลูก ๆ ของเรากำลังจะจากเราไปแล้ว เราควรจะทำลูก ๆ ไปหานกฮูกผู้รอบรู้ ถ้านกฮูกรับลูกของเราเป็นศิษย์ ลูกของเราจะเก่งและเราเองก็จะมีหน้ามีตาไปด้วย"

"น้องก็คิดเช่นนั้นเหมือนกัน " แม่ตอบ "เราควรจะทำลูกไปหานกฮูกเสียพรุ่งนี้เลยจะดีกว่า ก่อนที่ลูกจะจากเราไปโดยไม่กลับมาอีก มันเป็นนางสุดท้ายแล้วที่เราจะให้ลูกของเราได้"

นกฮูกอาศัยอยู่ ณ มุมสงบแห่งหนึ่งของป่า มันเกาะอยู่ในโพรงต้นไม้ ขณะที่พ่อแม่และแม่นกเค้าแมวพาลูกทั้งสามเข้ามาหลังจากหากินอยู่นาน นกฮูกนั่งฟังพ่อแม่และแม่นกเค้าแมวเล่า

ความประสงค์ของตน เมื่อทั้งสองเล่าจบ นกยูงก็มองดูลูกนกเค้าแมวทั้งสามทีละตัว ๆ นกยูงพิจารณาดูลูกนกอยู่นาน ในที่สุดก็พูดว่า "จงบินไปตามทิศทางที่เจ้าต้องการ จงรวบรวมประสบการณ์ความรู้ที่พบเป็นไว้ อีกครั้งปีนับจากวันนี้ เราจะคอยพบเจ้าอยู่ ณ ที่นี้ " ว่าแล้วนกยูงก็หลับตาของมันหนึ่งเงียบไป นกเค้าแมวจึงพากันกลับ พ่อนกแม่นกได้ลาจากลูกนกด้วยความอาลัยรัก

อาเคียนบินลงใต้ ในขณะที่อาโด้ล่าชิ้นเนื้อ เหลือแต่อาคิมเกาะนั่งอยู่บนกิ่งไม้ ต่อมาอีกครั้งใหญ่ ๆ มันจึงโฉบบินออกไปเช่นกัน

เมื่อครบหกเดือนในฤดูใบไม้ร่วง นกยูงแก่ได้มาเกาะอยู่ที่โพรงต้นไม้เหมือนเดิม อาคิมมาถึงก่อนตามด้วยอาเคเรียน และอาโด้ล่ามาเป็นตัวสุดท้าย นกยูงให้ทั้งสามเล่าประสบการณ์โดยให้อาเคเรียนเริ่มก่อน

"ผมบินผ่านป่าใหญ่หิมะ มีภูเขาก่อตัวปกคลุมด้วยหิมะ และผ่านแม่น้ำลำธารรวมทั้งทะเลสาบจนกระทั่งถึงเมืองมนุษย์ ผมได้อาศัยอยู่ในสวนสัตว์ ซึ่งได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี มนุษย์พูดให้ผมได้ยินเสมอว่าผมเป็นนกเค้าแมวที่ฉลาดที่สุดในบรรดาสัตว์ทั้งหลายในสวนสัตว์แห่งนั้น ท่านผู้ชมฉลาดรอบรู้พอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเรี้นกับท่านอีกต่อไป "

"ผมก็ไปที่เมืองมนุษย์อยู่เหมือนกัน ผมไปถึหลังจากบินผ่าพายุใหญ่ไปทั้งคืน ลมพายุได้พัดผมไปปะทะเข้ากับกำแพงบ้านหลังหนึ่ง ทำให้ปีกข้างหนึ่งของผมหัก ผมคงแสบที่เดี๋ยวกว่าไม่บังเอิญมีมนุษย์มาพบผมเข้าในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น พวกเขาได้ช่วยรักษาผม เขาเผือกปีกข้างที่หักให้ และดูแลจนผมหาย ผมได้รับอนุญาตให้อยู่ในห้องใหญ่ ซึ่งมีหนังสือเก็บรวบรวมอยู่หลายพันเล่ม ในหนังสือเหล่านี้มนุษย์ได้เขียนความรู้ทุกอย่างของตนเองไว้ ทุก ๆ วันพวกมนุษย์จะเข้ามาในห้องนี้แล้วอ่านศึกษาหาความรู้จากหนังสือ เขาอ่านมากทำให้ฉลาดรอบรู้ขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับผมคิดว่ามนุษย์เป็นผู้ที่ฉลาดที่สุดในโลก หากจะเปรียบเทียบแล้ว ท่านนกยูงท่านเป็นผู้ที่ไม่รู้อะไรเลย ผมจะกลับไปยังบ้านที่เก็บหนังสือพุงนี้เลขที่เดี๋ยว เพราะผมต้องการจะหัดอ่านหนังสือเหมือนกัน"

"แล้วเจ้าละ อาคิม เจ้าได้เห็นอะไรมาบ้าง " นกยูงถามนกเค้าแมวตัวที่สาม

" ผมไม่มีอะไรจะเล่ามาก เพราะอยู่ในป่านี้ตลอด ตอนกลางวันผมนอน ส่วนตอนกลางคืนผมก็ออกล่าจับหนู บางทีผมก็นั่งดูดวงจันทร์ ซึ่งสงบงดงามมาก ผมไม่ได้ประสบพบเห็นอะไรมาก

แต่ผมก็มีความสุขดี และผมก็ไม่ได้เสียใจที่ผมอยู่ที่นั่น "

"เจ้าอยากเป็นลูกศิษย์ของเราไหม "

" อยากเป็นมากเลยครับ " อาคิมตอบ

นกฮูกยิ้มแล้วพูดว่า "ถ้าอย่างนั้นเรามาเริ่มบทเรียนกันดีกว่า บทที่หนึ่ง เจ้าจงระวังอย่า
อวดดี ลุ่มหลงตน เจ้าอย่าชื่นชม ยกย่องคนเพียงเห็นคนอื่นเขาชื่นชมตน เพราะจะทำให้เจ้าเป็น
คนโง่ตลอดกาล บทที่สองความรู้อย่างเดียวยังไม่ใช้ปัญญาที่ประเสริฐ การเรียนรู้ที่แท้จริงไม่ใช่
เกิดจากสมองแต่ที่ว่า เกิดจากหัวใจ บทที่สาม เจ้าจงหัดสังเกตทุกสิ่งอย่างละเอียดถี่ถ้วน ฟังผู้อื่น
อย่างตั้งใจและช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

เมื่อได้ฟังบทเรียนของนกฮูกทำให้อาเดรียนกับ อาโดล่า พุดอ่อนวอนนกฮูกให้รับตนเป็น
ศิษย์ด้วย ซึ่งนกฮูกก็ตอบตกลง

(อภิปา โตระกุล นิทานสัตว์แสนสนุก 2531)

คำถาม

1. ใครบินไปถึงเมืองมนุษย์

ก. อาคิมกับอาเดรียน

ข. อาเดรียนกับอาโดล่า

ค. อาโดล่ากับนกฮูก

ง. นกฮูกกับอาคิม

2. ทำไมพ่อแม่จึงต้องการให้ลูก ๆ เป็นศิษย์ของนกฮูก

ก. เพราะนกฮูกหาอาหารเก่ง

ข. เพราะนกฮูกมีอายุมาก

ค. เพราะนกฮูกเป็นผู้รอบรู้

ง. เพราะนกฮูกมีประสบการณ์มาก

3. จากการที่นกฮูกตอบตกลงรับเป็นศิษย์ แล้วว่านกฮูก.....

ก. ความอดทน

ข. ความเมตตา

ค. ความรอบคอบ

ง. ความรับผิดชอบ

4. ข้อใดไม่ใช่คำสอนของนกฮูก

ก. จงอย่าอวดดีลุ่มหลงตน

ข. ความรู้ที่แท้จริงเกิดจากสมอง

ค. ความรู้อย่างเดียวไม่ใช่ปัญญาที่ประเสริฐ

ง. จงสังเกตทุกสิ่งอย่างละเอียดถี่ถ้วน

สมาชิกในการฟังการสนทนาของครอบครัวนี้ด้วย "อาการของหน่อสดขึ้นมากนะคะ" มารดา
ของสาววัยรุ่นเกล้าวอย่างภูมิใจและสามีพยักหน้าแล้วพูดว่า "ก็หน่อเขาหาทางออกที่ถูกต้อง
โรงพยาบาลหลายแห่งต่างให้ความร่วมมือในการรักษาคนติดยาเสพติดให้หายขาดได้ เราโชคดี
มากนะแม่ที่หน่อหนีออกแล้วสารภาพความจริงกับพ่อแม่ เพราะปกติพวกนี้มักจะปากแข็งไม่ยอมรับมี
สุ่มเสพกันในหมู่พวกคนช้ำด้วยกัน "

"มันน่ากลัวมากนะคะคุณพ่อ " หนูแต่พูดขึ้นบ้าง

" ใครหลงผิดเข้าไปอยู่ในกลุ่มของผู้เสพติดเหล่านี้ ก็เหมือนกับการตัดสินใจทำ
ลายอนาคตของตัวเองและบางคนถึงกับต้องสูญเสียชีวิตไปอย่างน่าเวทนา" ผู้เป็นบิดาพูดด้วย
ความรักและความห่วงใยในชีวิตหนูแต่และลูกคนอื่น ๆ

" หนูเคยฟังครูอธิบายถึงยาเสพติดว่ามีหลายชนิด แต่ก็จำไม่ได้หมดคะ"

" นอกจากฝิ่น เฮโรอีนและยังมีบุหรี่ กัญชา ในกระท่อม พวกแอมเฟตามีน หรือได้
แก่ยาชนิดกระตุ้นประสาททั้งหลาย พวกบาบิทูเรตหรือยากดประสาท และอื่น ๆ อีกมาก ลูกอย่า
ได้ทดลองเสพมันอย่างเด็ดขาด มิฉะนั้นจะเกิดผลร้ายกับตัวเอง " บิดาพูดขึ้นแจจ

" รับรองหนูไม่ทำให้คุณพ่อเดือดร้อนเพราะเรื่องนี้หรอกคะ " หนูแต่สัญญากับคุณพ่อ
อย่างมั่นใจในตัวเอง

"ดี" บิดายิ้มอย่างพอใจ

หน่อวิ่งมาขึ้นอยู่ตรงหน้ามารดา ซึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้ข้างสนามแล้วพูดขึ้นอย่างสำนึกผิดว่า "หนูทำ
ให้แม่เสียใจมากไหมคะ"

"ลืมมันเสียเถอะลูก " มารดากล่าวและยิ้มอย่างอ่อนโยนว่า "ที่ผ่านมานึกว่าคราว
เคราะห์ของเรา เรามาเริ่มชีวิตใหม่เพราะเรายังมีเวลาสำหรับการเริ่มต้นและสร้างหวัง
ใหม่" "หนูคงได้รับการอภัยจากแม่นะคะ " หน่อหนีออกแล้วพร้อมทั้งคุกเข่าลงกอดเอวมารดาไว้
แน่นและซับหน้าลงบนตักอันอบอุ่นของผู้เป็นแม่

"ไม่เพียงจากแม่เท่านั้นหรอกลูก " ประกาศตาของผู้เป็นแม่เปล่งแสงแห่งความรักความ
เมตตา และพูดอย่างจริงจังว่า " ทุกคนเขาอภัยและยอมรับการกลับตัวของลูกรวมทั้งคนติดยา

คนอื่น ๆ ก็เช่นกัน สังคมยังต้อนรับให้ความอบอุ่นและไม่เคยรับเกียดสำหรับคนหลงผิดที่กลับใจ มาสู่ชีวิตใหม่ได้"

"หนูดีใจค่ะแม่" "แม่อีกมีความสุขมากจะลูก ถ้าคนติดยาคนอื่นหาทางออกที่ถูกต้องด้วยการพาตัวเองเข้ารับการรักษายาบาล ในสถานพยาบาลต่าง ๆ ที่เชี่ยวชาญรักษาคนติดยาเสพติดให้หายขาดจากการเป็นทาสสิ่งเลวร้ายนั้นแล้วอนาคตของเราคงดีขึ้น"

"อ้อ ... เพื่อนรุ่นน้องของหนูสองคนที่ชื่อชิตชัย กับ พงษ์พันธ์ ได้เขียนจดหมายมาหาหนูและแม่รับไว้ว่าขวานั่นเอง เคี้ยวนี้เขาอยู่ที่สถานพินิจคุ้มครองเด็กเพราะยาเสพติดทำให้เขาต้องทำผิดแต่เขาสองคนพึ่งสำนึกตัว เขาเขียนรำพึงรำพันมาให้หน่อขอ่านอย่างน่าสงสาร"

"เราคงกลับตัวเป็นคนดีได้" แม่พูดอย่างมีความหวัง

"คะ ชิตชัยเขียนบอกหน่อขว่า เขาเสียใจที่ติดยา แต่ต่อไปเขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับมันอีก เท่าที่ผ่านมาในชีวิตเขาก็เจ็บปวดมากแล้ว"

มารดาของหน่อขยิ้มอย่างพอใจ "ดีแล้วล่ะลูก ... กลับใจมาใช้ชีวิตที่มีคุณค่าต่อบ้านเมือง สังคม และครอบครัวดีกว่า"

สุนัขชนปุสเท่าบ็อก ๆ หนูแต้วหันไปเห็นเด็กชายบินถือภาควัสดุของอยู่ที่ประตูรั้ว "ฐานันท์นำห่อหมกมาขายนะแม่" หนูแต้วบอก

"เรือกเข้ามาซิ" แม่บอกเชิงอนุญาต แล้วหนูแต้วก็เปิดประตูรับเด็กชายที่นำภาควัสดุห่อหมกที่เหลืออยู่สองสามห่อเดินเข้ามา

"ขายดีนะวันนี้" แม่ของหนูแต้วร้องทัก "ครับ ป้า" เด็กชายตอบยิ้มแย้ม

"ที่เหลือป้าเหมาหมดก้แล้วกัน" หัวหน้าครอบครัวคือพ่อของหนูแต้วและหนูหน่อข กระเช้าแม่พร้อมทั้งควักเงินจ่ายค่าห่อหมก

"ขอบคุณครับ" เด็กชายตอบด้วยท่าทางสุภาพ "หมูนี่พ่อเมาก็ใหม่" บิดาของหนูแต้วถามฐานันท์บอกว่า..."เลิกเมมาเดือนหนึ่งแล้วครับ... พ่อรักษาตัวอยู่นานกว่าจะหายตอนนีพ่อกำลังช่วยแม่ทำห่อหมกและขายขนม ไม่ยอมแตะขวดเหล้าอีกแล้วครับ"

"ดีสินะ แม่มาลัยน้องสาวของป้าคงจะสบายขึ้นและฐานันท์ก็คงดีขึ้น"

"ครับ ตอนนั้นพ่อไม่เคยทะเลาะกับแม่อีกเลย ค่อยสอนผมทุกคืนว่าไม่ให้ข้องเกี่ยวกับพวกชายเสเพลติดทุกชนิด "

"โชคดีแล้วแหละ " แม่ของหนูแต่พุดพลาเงาเอามือแตะไหล่เด็กชายเพื่อให้กำลังใจแก่เขา ฐานันท์หันไปทางหนแต่ไม่เห็นเจ้าเหมียวเข้าพอดี เขาเพิ่งพิศอยู่นานแล้วแทนด้วยความตื่นเต็นว่า "ฮ้า...แมวนั้นเหมือนเจ้าเหมียวแมวผมจริง ๆ "

" พอสิ้นเสียงกักของฐานันท์ เจ้าเหมียววิ่งปราดขึ้นตักของฐานันท์และเขาเอามือลูบหัวมัน พร้อมกับถามอย่างสงสัยว่า " เอ "

"อาไร" หนูแต่แว้ปาก "แมวเธอที่ไหน เจ้าเหมียวเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของฉันต่างหาก "

" เธอได้มาจากไหน " เด็กชายถามด้วยความสงสัย

"ครูปรียาให้... เพราะครูย้ายเข้าไปอยู่กับครูสมนึกที่บ้านพักในโรงเรียนหลังจากแต่งงานกันแล้ว "เออ.. แปลกจริง ๆ มันเหมือนกันทุกอย่าง " ฐานันท์เอามือเกาคางเหมียวอย่างปราณี เจ้าเหมียวส่งเสียงร้อง เหมียว ๆ ออกมาอย่างเป็นสุขเพราะมันคิดถึงเด็กชายมาก และดีใจที่ทราบว่าเด็กชายยังเป็นเด็กคืออยู่เหมือนเดิม

"ว่าง ๆ มาเล่นกับมันบ้างซิคะ " เด็กหญิงกล่าวอย่างเอื้อไมตรีและเข้าใจในความรักความเมตตาของเด็กชายที่มีต่อสัตว์

"เอื้อ แมวนั้นโชคดีนะ ใครเห็นใครก็รัก" น่าสนใจพุดขึ้นบ้างหลังจากพยายามหาโอกาสที่จะพุดมานาน ทุกคนหัวเราะอย่างเบิกบาน แสงตะวันกำลังเจิดจ้าในวันใหม่ของการต่อสู้เพื่อการดำรงอยู่ของชีวิตที่ดีกว่าอดีต เพราะมนุษย์และสัตว์ต่างหวังความเจริญก้าวหน้าในอนาคตที่สุดในอย่างไม่สิ้นสุด

(ประสิทธิ์ มุสิกเกษม. 2529 . "สุวิวัตใหม่". น.113-118. ความหวังยังไม่สิ้น.

กรุงเทพฯ: สุวิทยาสาส์นจัดพิมพ์)

คำถาม

1. ข้อใดคือผลของการติดยาเสพติดทางสังคม
 - ก. มีความทุกข์
 - ข. เกิดอาชญากรรม
 - ค. สูญเสียทรัพย์สิน
 - ง. เสื่อมเกียรติยศ
2. "สัจชีวิตใหม่" คำที่ขีดเส้นใต้มี ความหมายตรงกับข้อใด
 - ก. ชีวิตที่มีความรักและความอบอุ่นใจ
 - ข. ชีวิตที่มีความสุขสบายและความมั่นคง
 - ค. ชีวิตที่สดใสและปราศจากยาเสพติด
 - ง. ชีวิตที่มีความหวังและความเจริญก้าวหน้า
3. การทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นเป็นการกระทำที่ตรงกับข้อใด
 - ก. การใช้ชีวิตที่คุ้มค่า
 - ข. การใช้ชีวิตที่มีคุณค่า
 - ค. การใช้ชีวิตที่มีราคา
 - ง. การใช้ชีวิตที่สงบด้วยหลักธรรมมะ
4. หากนักเรียนรู้ว่านักเรียนติดยาเสพติด นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร
 - ก. พยายามเอาชนะใจตนเองให้ได้
 - ข. ไปรักษาตัวที่สถานพยาบาลคนติดยาเสพติด
 - ค. สสารภาพความจริงกับผู้ที่หวังดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง
 - ง. หาทางออกให้กับชีวิตด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
5. ข้อใดเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้เด็กวัยรุ่นติดยาเสพติด
 - ก. การคบเพื่อนเกเร
 - ข. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
 - ค. สภาพของสังคมที่มีปัญหา
 - ง. การขาดความรักจากพ่อแม่

6. อะไรคือสิ่งสำคัญที่ทำให้พ่อของฐานันท์เลิกดื่มสุราอย่างเด็ดขาด
- ความรักในครอบครัว
 - ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี
 - ความทุกข์จากการดื่มสุรา
 - ความสามารถในการเอาชนะใจตนเอง
7. จากเรื่องนี้ตัวละครตัวใดที่นักเรียนควรเอาเยี่ยงอย่าง
- แม่ของฐานันท์
 - แม่ของหนูหน้อย
 - หนูหน้อย
 - ฐานันท์
8. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เจ้าเหมียววิ่งปราดขึ้นคัตของฐานันท์
- ความคุ้นเคยของเจ้าเหมียวที่มีต่อฐานันท์
 - ความเมตตาที่เจ้าเหมียวได้รับจากฐานันท์
 - ความตื่นเต้นที่เจ้าเหมียวได้พบกับฐานันท์
 - ความว่าเหวที่เจ้าเหมียวลัดพราวจากฐานันท์
9. ข้อใดเป็นผลจากการเลิกติดยาเสพติดของหนูหน้อย
- ความรักที่ได้รับจากพ่อแม่
 - มิตรภาพที่ดีจากเพื่อน ๆ ของหนูหน้อย
 - การให้อภัยจากสมาชิกในครอบครัว
 - ความสงบสุขของสมาชิกในครอบครัว
10. เรื่องนี้ให้ข้อคิดตรงกับข้อใดมากที่สุด
- ชีวิตคือการต่อสู้กับอุปสรรค
 - ชีวิตทุกชีวิตย่อมมีความหวัง
 - ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิต
 - การมีส่วนที่ดีเป็นสิ่งที่คุณคนพึงตระหนัก
11. จากเรื่องนี้ใครน่าจะได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคมมากที่สุด

ก. แม่ของฐานันท์

ข. แม่ของหนน้อย

ค. พ่อของฐานันท์

ง. พ่อของหนน้อย

12. จากเรื่องนี้ใครน่าจะเป็นผู้เลี้ยงเจ้าเหมียวได้ดีที่สุด

ก. ฐานันท์

ข. หนน้อย

ค. หนแต้ว

ง. ครูปรีชา

เฉลย แบบทดสอบความสามารถในการอ่านชุดที่ 1

1. ง	2. ค	3. ง	4. ค	5. ค	6. ค	7. ง	8. ค	9. ก
10. ค	11. ข	12. ก	13. ก	14. ค	15. ข	16. ง	17. ค	18. ก
19. ข	20. ก	21. ข	22. ง	23. ข	24. ง	25. ง	26. ข	27. ค
28. ง	29. ก	30. ก	31. ข	32. ง	33. ข	34. ง	35. ก	36. ค
37. ก	38. ข	39. ก	40. ค					

ชุดที่ 2

1. ง	2. ข	3. ข	4. ก	5. ค	6. ง	7. ข	8. ข	9. ก
10. ง	11. ก	12. ข	13. ง	14. ค	15. ข	16. ค	17. ง	18. ข
19. ง	20. ง	21. ง	22. ก	23. ข	24. ก	25. ข	26. ข	27. ก
28. ง	29. ค	30. ก	31. ค	32. ค	33. ง	34. ง	35. ก	36. ค
37. ค	38. ง	39. ก	40. ง					

เฉลย แบบฝึกการอ่านเรื่องที่ 1

1. ง	2. ง	3. ง	4. ค	5. ก	6. ค	7. ง	8. ง	9. ง
10. ก	11. ข	12. ข						

เรื่องที่ 2

1. ก	2. ง	3. ก	4. ค	5. ค	6. ข	7. ค	8. ง	9. ก
10. ง	11. ง	12. ข						

⁴
⁴
ตารางที่ 3

1.ง 2.ง 3.ก 4.ค 5.ท 6.ก 7.ง 8.ง 9.ค
 10.ท

⁴
⁴
ตารางที่ 4

1.ค 2.ง 3.ค 4.ท 5.ท 6.ท 7.ท 8.ท 9.ค
 10.ท 11.ท 12.ท

⁴
⁴
ตารางที่ 5

1.ค 2.ท 3.ท 4.ท 5.ง 6.ก 7.ง 8.ง 9.ก
 10.ค 11.ค 12.ก

⁴
⁴
ตารางที่ 6

1.ค 2.ท 3.ท 4.ท 5.ค 6.ก 7.ง 8.ง 9.ก
 10.ง 11.ค 12.ก

⁴
⁴
ตารางที่ 7

1.ง 2.ก 3.ก 4.ก 5.ท 6.ค 7.ท 8.ง 9.ง
 10.ค

⁴
⁴
ตารางที่ 8

1.ท 2.ค 3.ท 4.ท 5.ค 6.ง 7.ท 8.ง 9.ค
 10.ก

๔๔
ตาราง 9

1.ก	2.ง	3.ฏ	4.ค	5.ฑ	6.ฑ	7.ฑ	8.ค	9.ง
10.ฑ	11.ค	12.ก						

ภาคผนวก ค.

อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

การแข่งขัน (Tournament)

ผู้เข้าแข่งขัน คือสมาชิกในกลุ่มส่งเข้าร่วมแข่งขันในแต่ละจุด
ซึ่งจะต้องไม่ซ้ำจุดเดิมในการแข่งขันแต่ละรอบการ

- วิธีการ
1. ผู้เข้าแข่งขันนั่งประจำที่ เลือกบัตรคำถามละ 1 บัตร แล้วอ่านคำสั่ง
 2. เมื่ออ่านคำถามในบัตรคำสั่งเข้าใจแล้ว เริ่มถามคำถามกับคนที่นั่งต่อไป
จนครบรอบ
 3. บันทึกคะแนนระหว่างการเล่น
 3. เมื่อเล่นจนครบรอบแล้ว ให้รวมคะแนนของแต่ละคน
 4. อาจใช้การถาม 2-3 รอบถ้ามีเวลา
 5. กลับเข้านั่งประจำกลุ่ม
 6. ครูผู้สอนสรุปคะแนน ประกาศผลแต่ละกลุ่ม

กติกาการแข่งขัน

1. ในการถามคำถาม สามารถทวนคำถามได้เมื่อผู้ตอบไม่เข้าใจ
2. การตอบคำถามใช้เวลา ประมาณ 2 นาที
3. ถ้าตอบไม่ถูก หรือไม่สมบูรณ์ คนอื่นมีสิทธิ์ทำชิงคำตอบ
ถ้าคนที่ทำชิงตอบถูกจะได้ 2 เท่า แต่ถ้าตอบผิดจะไม่มีสิทธิ์ตั้งคำถาม
กับคนถัดไป

เกมที่เล่นภายในกลุ่ม

วัตถุประสงค์ เพื่อฝึกให้นักเรียนร่วมกันทำงานในกลุ่มย่อย เป็นการให้นักเรียนแสดงความสามารถ ในการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม และเป็นการเตรียมพร้อมในการเข้าแข่งขันในวันต่อไป

การดำเนินการ

1. ครูเตรียมสถานที่ จัดกลุ่ม
2. บอกแนวคิดในการทำงานกลุ่มครั้งนี้ว่า เป็นการพัฒนาความสามารถของสมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคล โดยให้กลุ่มช่วยเหลือ
3. แจกงานให้ปฏิบัติ ครูต้องเน้นวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม โดยบอกถึงความสัมพันธ์ของการทำงานกลุ่มนี้ จะมีผลต่อการแข่งขันในครั้งต่อไปเพียงใด มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการทำงาน สมาชิกในกลุ่มต้องคอยช่วยเหลือในการอธิบายให้เพื่อนที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา
4. ครูเดินตรวจการทำงานของแต่ละกลุ่ม เพื่อคอยช่วยเหลือแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละบุคคลภายในกลุ่ม ใครที่ไม่เคยชินกับวิธีการครูควรจะกระตุ้นให้ช่วยเหลือกลุ่ม

บัตรบันทึกคะแนนความร่วมมือ

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อกลุ่ม.....

ครั้งที่	รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	1. ทำงานครบตามที่ได้รับมอบหมาย	5	
	2. ทำงานถูกต้อง	5	
	3. เข้าร่วมกิจกรรมครั้งละ 1 คะแนน	1	
	4. การอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	5	
	5. ให้ความคิดริเริ่มในการทำงาน	5	
	6. ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม (นับจำนวนครั้งที่เพื่อนเลือกขวัญใจของกลุ่ม)		
	7. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	5	
	8. แสดงความคิดเห็นโดยใช้เหตุผล	5	
	9. การประนีประนอมความคิดเห็น	5	
	10. ความเป็นผู้นำ	5	

บัตรคำสิ่งที่ใช้เล่นเกมเตรียมความพร้อมภายในกลุ่ม

บัตรคำสิ่ง

เกมที่ 1

วิธีการ เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มและนั่งประจำที่เรียบร้อยแล้ว ดำเนินการดังนี้

1. อ่านเนื้อเรื่องกันภายในกลุ่ม แบ่งกันค้นหาคำศัพท์ยาก คนละ 1 คำ
2. ค้นหาความหมาย จากพจนานุกรม และอธิบายให้เพื่อนฟัง
3. ตอบคำถามต่อไปนี่คนละ 1 ข้อ ด้วยการจับฉลากเลือกคำถาม

ข้อที่ 1. สาระสำคัญของเรื่องคือ

" 2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี่มา 2 ข้อ

" 3. ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร

" 4. วิเคราะห์แนวคิดนั้น

" 5. สรุปเรื่องทั้งหมด

5. บันทึกคะแนนจากการตอบคำถามตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเพื่อนในกลุ่มเป็นผู้บันทึก

6. เวลาในการเล่นเกมส์ 20 นาที

บัตรคำสิ่ง

เกมที่ 2

วิธีการ ให้นักเรียนอ่านบัตรคำสิ่ง แล้วปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. อ่านเรื่อง แล้วแบ่งกันค้นคว้าแต่ละหัวข้อที่สนใจ
3. อธิบายให้เพื่อนเข้าใจในหัวข้อที่ค้นคว้า
4. ทำแบบฝึกหัดตอบคำถาม แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องพร้อมทั้งให้คะแนน
5. ร่วมกันอภิปรายแก้ไขข้อผิดพลาดของแต่ละคน
6. สรุปคะแนนครั้งนี้ และทบทวนคะแนนสะสมของกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้แต่ละคนพยายามต่อไป
7. เวลาในการค้นคว้า 20 นาที

บัตรคำสิ่ง

เกมที่ 3

- วิธีการ
1. ให้อ่านเนื้อเรื่องร่วมกัน อภิปรายกันในกลุ่ม
 2. ตอบคำถามต่อไปนี้ โดยช่วยกันตอบ
 - 2.1 อ่านแล้วได้อะไร
 - 2.2 คำศัพท์ยาก
 - 2.3 สรุปเรื่อง
 3. เวลาในการเล่นเกมส์ 15 นาที

บัตรคำสิ่ง

เกมที่ 4

- วิธีดำเนินการ
1. อ่านเนื้อเรื่อง
 2. แบ่งหัวข้อค้นคว้า
 3. เวลาในการค้นคว้า 20 นาที

บัตรคำสิ่ง

เกมที่ 5

1. จงเล่าเรื่องย่อให้สมาชิกในกลุ่มฟัง
2. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง.....
3. ข้อความที่ประทับใจ.....

เกมที่ให้เล่นในการเตรียมพร้อมของกลุ่ม

เกมข้ามเชือก

วัตถุประสงค์ - เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจทั่วไปในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

- เพื่อให้ตระหนักถึงการร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน

วิธีการ

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็นกลุ่ม ละ 4-5 คน

2. ให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มข้ามเชือกที่กั้นขวางตามความสูงที่กำหนด โดยปฏิบัติตามกติกา

เกณฑ์การตัดสิน

กลุ่มที่สมาชิกข้ามไปจนครบและใช้เวลาน้อยที่สุด เป็นผู้ชนะ

กติกาการเล่น

1. สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องข้ามเชือกที่มีความสูงตามที่กำหนดให้
2. ในระหว่างที่ข้ามห้ามถูกเชือก
3. ผู้ที่ข้ามไปแล้วสามารถช่วยเพื่อนได้โดยที่ห้ามกลับมาอยู่ที่เดิม
4. ห้ามใช้อุปกรณ์อื่น ๆ ช่วยนอกจากร่างกาย

เกมต่อภาพ

วัตถุประสงค์ - เพื่อสร้างความเข้าใจ และเห็นความจำเป็น

ในการนำสมาชิกทุกคนให้ไปถึงเป้าหมาย

วิธีการ

1. สมาชิกแต่ละกลุ่มทุกคนพยายามต่อชิ้นส่วนที่ได้รับให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
2. อาจจะค้นหาส่วนของตนเองที่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้
3. การปฏิบัติเป็นไปตามกติกา

เกณฑ์การตัดสิน กลุ่มที่สมาชิกต่อภาพได้สำเร็จก่อนเป็นผู้ชนะ

กติกาการเล่น

1. ให้สมาชิกในกลุ่ม เลือกช่องชิ้นส่วนภาพรูปเหลี่ยม
2. นั่งเรียงกันตามลำดับ
3. ต่อภาพให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
4. สามารถนำชิ้นส่วนของผู้อื่นมาต่อได้
5. ชิ้นส่วนที่ไม่ต้องการให้ส่งต่อในคนถัดไป
6. ห้ามขอชิ้นส่วนข้ามคนให้ขอตามลำดับ
7. ห้ามพูดในระหว่างเล่นเกม
8. เมื่อทุกคนในกลุ่มสามารถต่อภาพได้ถูกต้องจึงถือว่าเสร็จงานอย่างสมบูรณ์
แล้วยกมือขึ้น

หมายเหตุ

ผู้ที่ต่อภาพได้สำเร็จแล้ว อาจจะเป็ชิ้นส่วนที่แท้จริงเพราะอาจจะเป็ชิ้นส่วนของผู้อื่น

เกมส์สร้างหอคอย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ตระหนักถึงความจำเป็นในการช่วยกันคิดแก้ปัญหา
2. เพื่อให้มีความพยายามในการช่วยเหลือกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมาย

วิธีการเล่น

1. สมาชิกกลุ่มช่วยกันสร้างหอคอย โดยใช้อุปกรณ์ตามที่กำหนด
2. ปฏิบัติตามกติกา

เกณฑ์การตัดสิน

1. ผู้ที่สร้างหอคอยได้สูงเกิน 7 ซม. ได้คะแนน 1 ซม. ละ 10 คะแนน
2. ผู้ที่สร้างหอคอยได้ความสูงต่ำกว่า 7 ซม. ได้คะแนนเป็น 0

กติกาการเล่น

1. ให้สร้างหอคอยโดยใช้หลอด
2. ให้ใช้อุปกรณ์ คือ สก็อตเทปที่มีความยาว 5 ซม.
3. ห้ามโยงหลอดกับโต๊ะ เก้าอี้ หรือกำแพง ให้หลอดตั้งอยู่กับพื้นเท่านั้น
4. ให้หอคอยมีความสูงให้มากที่สุด

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกิ่งดาว กลิ่นจันทร์ เกิดวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2506 ที่กรุงเทพมหานคร
ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว จากมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2529 เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2533